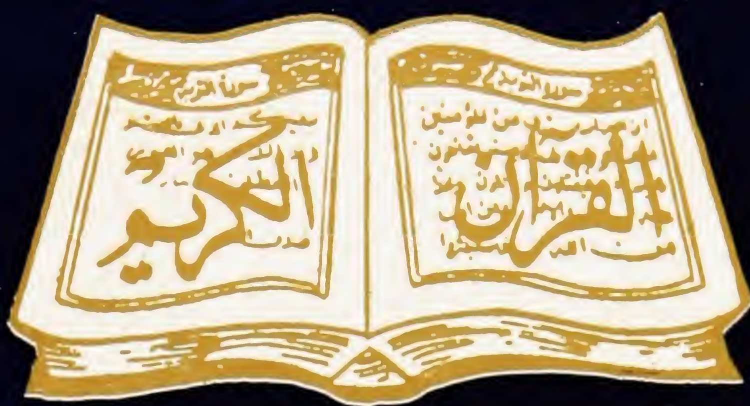

AHMED DEEDAT

KUR'AN

NAJSAVRŠENIJE ČUDO

SARAJEVO
1980.

NASLOV ORIGINALA:
AL-QUR'AN THE ULTIMATE MIRACLE
BY AHMED DEEDAT

Izdavač:
Starješinstvo Islamske zajednice u SR Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Sloveniji — Sarajevo

Za izdavača:
Abdurahman Hukić:

Tiraž:
5.000 primjeraka

Štampa:
IGKRO »Svjetlost«
Štamparija Sarajevo

Za Štampariju:
Stojan Klikovac

Služeći se najsavršenijom metodom naučnih dokaza, naime matematikom, gosp. Deedat u ovoj knjizi razmatra fizičke, ispitljive dokaze da je Kur,-an nepogrešiva Božija Riječ.

AHMED DEEDAT

KUR'AN

NAJSAVRŠENIJE ČUDO

S engleskog preveo Hajrudin Dubrovac

Sarajevo, 1980.

PRIZNANJE

U službi KUR'AN EL KERIMA, sa svom dužnom skromnošću, uzimam slobodu da objavim naučne rezultate velikog sluge islama, dra Rešada Halife.

Nakon proučavanja njegovog rada, postao sam nadahnut i duboko ganut, pa sam preuzeo dužnost da održim nekoliko predavanja raznim grupama i javnosti uopće.

Ovaj trud je još jedan izraz moga oduševljenja i ushićenja. Tu sam slobodno iskoristio podatke doktora Halife, a mjestimično sam od riječi do riječi upotrijebio njegove vlastite riječi, jer se nisam mogao bolje od njega izraziti.

Neka Allah dž. š. primi trud Svojih robova.

ĀMĪN!
Ahmed Deedat

NEKOLIKO RIJEČI O PRONALAZAČU TAJNE KUR'ANSKE ŠIFRE

Doktor Rešad Halifa je rođen u sredini jako spiritualne i mistične atmosfere egipatskog sufizma. Njegov duhovni učitelj, Abdul Halim Halifa, veliki šejh tarîkata Al-Rešad Al- Šazilija, mu je ujedno i otac. Od ranog djetinjstva pa sve do dječaštva, autor je stalno pratio svoga oca za vrijeme njegovih propovjednih misija kroz Egipat. Isto tako je stalno učestvovao u noćnim obredima zikra, koje je predvodio njegov učitelj, otac. Vrhunac njegove sufijske poduke se desio u Mekki (1971), kad je bio službeno primljen u lančani red sufija. Prva karika toga lanca, nepriznata od svih sufija, je uvođenje Ali Ibn ebi Taliba, po Božijem poslaniku Muhammedu a. s. Od toga prvobitnog uvođenja je proizašla današnja grana sufizma.

Doktor Halifa pripada onoj grani sufizma, koja propovijeda ne samo puno učestvovanje u ovosvjetskom životu, nego isto tako zagovara transformaciju svakodnevnih ovosvjetskih poslova u formu bogočašća. Ovaj pojam je prvo bio usvojen od velikog sufijskog imama Ali Ibn Abdullaha, koji je bolje poznat pod imenom Abdul-Hasan Al-Šazili (oko 1195—1257). Njegov sljedbenik šejh Abdul-Halim Halifa je inženjer u penziji, koji je proveo 40 godina u službi egipatske vlade. Njegov duhovni učitelj, znameniti šejh Seleme Al-Radi (1867—1939) je također bio u službi egipatske vlade kao računovođa. Ova dvojica velikih sufijskih vođa i mnogi drugi koji pripadaju ogranku Al-Šazilija, su bili posvećeni i

vrijedni radnici u svom poslu. Jedini prigovor njihovih službenih starješina je bio taj, da su se svakog jutra i večeri, skupljale grupe studenata i derviša i čekale na njih. Pronalazač ove šifre je slijedio iste stope svojih duhovnih učitelja. Po završetku Kur'anske škole, koja je poznata u narodu u Egiptu pod imenom »Kuttab«, doktor Halifa je pohađao osnovnu i srednju školu u svom rodnom mjestu Tanta, gdje je rođen godine 1935. otišao je, potom, u Kairo na univerzitet, i kad je diplomirao na univerzitetu Ajn Šems i završio Poljoprivredni fakultet 1957, bio je prvi u klasi. To mu je omogućilo da dobije stipendiju da studira u Americi. Pohađao je univerzitet u Arizoni (1959—1961), gdje je doktorirao, i Riverside univerzitet u Kaliforniji, pa je i tamo stekao doktorat. Njegovo glavno polje studiranja je bila biljna biokemija. Radio je za Univerzitet Kalifornije (1964—1966), potom za egipatsku vladu (1966—1968), te Monsanto kompaniju (1968—1970). Od 1970. zaposlen je kao učenjak i istraživač kod firme Anheuser-Busch Inc, u odjeljenju biokemije za prehranu. Kao stariji član centralnog instituta za istraživanje on istražuje nove izvore hrane i njenih sastavnih dijelova, kao dio općenitog nastojanja za prehranu svjetskog stanovništva koje je u stalnom porastu.

U ovih 10 posljednjih godina, doktor Halifa je aktivan član Udruženja studenata muslimana u Sjedinjenim Državama i Kanadi, kao i Federacije islamskih udruženja, a i Islamske zajednice u St. Louisu i okolici. On je utemeljitelj Prvog udruženja studenata muslimana na univerzitetu u Arizoni 1960, a učestvovao je u utemeljenju Prve islamske zajednice u Riverside, Kalifornija. Radio je kao sekretar učenjaka i inženjera muslimana u Sjevernoj Americi u 1972. i 1973. U maju 1972, on je osnovao Islamic Productions International Inc., koje ima za svrhu širenje Objave u zemljama u kojima se govori engleski. U ovoj svojoj djelatnosti doktor Halifa se drži moderne sufističke tradicije svojih duhovnih učitelja: Abdul Halima Halife, Seleme Al-Radia i Abdul-Hasana Šazilija.

RIJEČ PREVODIOCA

Kad mi je, slučajem sretnih okolnosti, dopala u ruke ova knjiga, i kad sam je pročitao, ostao sam zapanjen, a isto kao i pisac ove knjige Ahmed Deedat, bio sam duboko dirnut i ganut. Usto mi se ispunila želja koju sam gajio od kako sam naučio učiti Kur'an, a to je znatiželja o pojedinim harfovima koja se nalaze na početku nekih kur'anskih sura. Pitao sam se, i kad god sam razgovarao sa islamskim teolozima i učenim ljudima, pitao sam ih šta znače ti harfovi. Mnogi su mi rekli da oni moraju imati neko značenje i da postoje mnoge teorije, i mnoga nagađanja, ali da niko nije siguran i da su mnogi razbijali glavu i pokušavali da daju razna tumačenja. Međutim, ovo otkriće doktora Rešada Halife, koje je bilo moguće postići samo pomoću kompjutera, kazuje nam da je Kur'an zaista aktuelan za sva vremena. Iako znam da smo mi muslimani čvrsti u svom vjerovanju i da nas ništa ne može u tome pomesti, opet je lijepo kad nam se istina dokaže, i to na fizički način, da je ono što smo vjerovali zbilja potvrđeno, a možete misliti koliko je milijuna, ne, milijardi, muslimana živjelo i umrlo, a da nisu imali tu povlasticu da saznaju naučno dokazano čudesno svojstvo naše svete knjige Kur'ana.

Ja sam čvrsto uvjeren da će pojavom ove knjige, koja izlaže nepobitne dokaze o istinitosti i originalnosti Kur'ana, prestati sva naklapanja o porijeklu Kur'ana i služiti kao podstrek svima vjernicima da budu dosljedni u nošenju i praktikovanju Njegove Riječi.

Mora se imati na umu i da je ovo tek početak istraživanja ovog čudesnog svojstva Kur'ana, a doktor Rešad Halifa neumorno radi i dalje istražuje, i s vremena na vrijeme će se otkriti još mnogo drugih čuda. Upravo kad sam završio prijevod ove knjige, on mi posla još podataka, koje je u međuvremenu otkrio, te sam i njih uključio u ovu knjigu, i nalaze se na stranama 59. 60, 61 i 62. Objavljivanjem ove knjige, Islamska zajednica BiH daće veliki doprinos stvari islama i najbolju hediju našim islamskim vjernicima u povodu obilježavanja početka petnaestog islamskog stoljeća.

Hajrudin Dubrovac

KUR'AN
NAJSAVRŠENIJE ČUDO

POGLAVLJE 1

PRVI POČECI

Od pamtivijeka su ljudi, kad god se među njima pojavio od Boga vodič, koji bi ljude usmjerio Volji i Planu njegovog Stvoritelja, namjesto da prime Objavu onakvu kakva jest, zahtijevali natprirodne dokaze od ovih Božijih ljudi.

Na primjer, kada je Isus Krist (Isa a. s.) počeo da propovijeda svome narodu — »Djeci Izraelićanskoj« — da se poprave, da se okane formalizma i da se drže pravnog duha Božijih zakona i zapovijedi, njegov narod je zahtijevao da im prikaže čuda, da bi im dokazao da je vjerodostojan, kao što piše u knjizi Matijinoj, poglavlje 12, pasus 38 i 39 — »Tada odgovoriše neki od književnika i farizeja, govoreći: Učitelju! Mi bismo radi od tebe znak vidjeti. A on odgovarajući reče im: rod zli i preljubotvorni traži znak, i neće mu se dati znak, osim znaka Jone proroka«.[1])

Iako prema ovome izgleda da on nije udovoljio njihovim zahtjevima, mi čitamo u pričama Evanđelja da je on prikazivao mnoga čuda.

Biblija je puna priča o natprirodnim događajima koji se pripisuju Božjim poslanicima. Zapravo, svi ti »znakovi« i »ču-

---

[1]) O predmetu ovih pasusa, pisac podrobno raspravlja u knjizi pod naslovom: »Kakav je bio znak Jone«?

da« i »čudesa« su bila Božija djela, ali pošto su bila prikazivana od ljudi, mi ih opisujemo kao čuda Mojsijeva (Musa a. s.), ili Isusova (Isa a. s.), jer su ih oni izvršavali. Božiji poslanik Muhammed a. s. je rođen nekih šest stotina godina poslije Isusa (Isa-a a. s.), u Mekki, u Arabiji. Kad je proglasio svoje poslanstvo u četrdesetoj godini svoga života, njegovi sunarodnjaci su i od njega isto tako zahtijevali da prikaže čuda kao što je Isusov (Isaov a. s.) narod zahtijevao od njega, njihovog obećanog Spasitelja.

»I GOVORE

DA HOĆE BITI SPUŠTEN

JEDAN ZNAK OD GOSPODARA«

(Kur'an 29:50)

Takvi su bili obično njihovi zahtjevi. A posebno su tražili da on — Muhammed — »postavi ljestve do neba i da snese Knjigu od Boga na njihove vlastite oči«. — »ONDA BI MI VJEROVALI«. Ili, vidiš li ono tamo brdo, pretvori ga u zlato — »ONDA BI MI VJEROVALI«. Ili, učini da potoci proteku u pustinji — »ONDA BI MI VJEROVALI«.

Ali slušajte blagi, ljupki odgovor Muhammeda protiv takvih sumnjičarskih zahtjeva — »Jesam li vam ja rekao da sam melek? Jesam li vam rekao da imam u rukama Božije blago? Ja slijedim samo ono što mi je objavljeno«. I slušajte još najdostojanstveniji odgovor koji mu njegov Gospodar naredi da dadne nevjernicima:

»RECI: ČUDA SU JEDINO U ALLAHA

A JA SAMO JASNO OPOMINJEM«.

(Kur'an 29:50)

U slijedećem ajetu Božijem poslaniku se naređuje da pokaže Kur'an kao odgovor na njihove licemjerne zahtjeve za neki specijalni »znak« ili »čudo«, za kojim je žudio njihov glupi, paganski mentalitet. Vidi šta kaže Kur'an:

»A ZAR IM NIJE DOSTA TO
ŠTO MI TEBI (O, MUHAMMEDE)
OBJAVLJUJEMO KNJIGU
KOJA IM SE KAZUJE?
U NJOJ JE, DOISTA,
BLAGODAT I POUKA
NARODU KOJI VJERUJE«

(Kur'an 29:51)

Kao dokaz da je Kur'an Božije djelo i da posjeduje čudesnu moć, ovdje se navode dvije tvrdnje:

1. Da Mi (Svevišnji Bog) smo objavili TEBI Knjigu. »Tebi« koji si potpuno neuk. Jedan »narodni« poslanik. Koji ne zna čitati ni pisati. Koji se ni potpisati ne zna. Neka nam Thomas Carlyle[2]) posvjedoči što se tiče Muhammedovih naobrazbenih sposobnosti — »Ne smijemo zaboraviti još jednu okolnost: da nije pohađao škole, i to što mi zovemo školovanje, toga nikako nije imao«.

Neka nam Božanski Autor (Svemogući Bog) posvjedoči istinitost Muhammedove tvrdnje, da on, (Muhammed a. s.), nikako ne bi mogao da sastavi Kur'an; nije mu mogao biti pisac.

TI (O MUHAMMEDE)
NIJEDNU KNJIGU NISI ČITAO
PRIJE OVE,
A NISI JE NI DESNOM RUKOM SVOJOM PISAO:
INAČE, POSUMNJALI BI ONI ŠTO LAŽI GOVORE«.

(Kur'an 29:48)

---

[2]) Jedan od najvećih mislilaca prošlog stoljeća, koji je u 1840. god. dao nekoliko predavanja »O herojima i njihovim simpatizerima«. The World Classics.

Da je Muhammed bio učen čovjek, da je znao čitati i pisati, onda bi čaršijski brbljivci mogli imati nekoga razloga da sumnjaju u njegovu tvrdnju da je Kur'an Božija Riječ. Da je on bio pismen, onda bi sumnje njegovih neprijatelja, da je on možda prepisao svoju knjigu (Kur'an), od Židova i kršćana, ili da je možda studirao Aristotela i Platona, i da mora da se koristio Tevratom, Zeburom i Indžilom (Jevanđelja), i to sve smiješao na jedan lijepi jezik, mogle da imaju neku vrijednost. Onda bi »ONI KOJI IZNOSE LAŽNE I KRIVE VIJESTI« — mogli s nečim izaći. Čak i taj izlaz im se ne da, nevjernicima i ciničarima, jer nije uopće dostojno da se o tome govori.

2. »Knjiga?« Da, sama »KNJIGA« nosi svoje vlastito svjedočanstvo da je od Boga. Razmatraj je sa svakoga gledišta. Ispituju je. Istražuj je. Njezin Autor (Bog) izaziva one koji sumnjaju:

»A ZAŠTO ONI NE RAZMISLE O KUR'ANU?
DA JE ON OD NEKOGA DRUGOGA A NE OD ALLAHA
SIGURNO BI U NJEMU NAŠLI MNOGE
PROTIVRJEČNOSTI«.

(Kur'an 4:82)

Nijedan pisac ne može nikako ostati dosljedan u svojim podučavanjima u toku dvadeset i tri godine. Prolazeći kroz najprotuslovnije promjene u životu, čovjek mora tu i tamo napraviti neki kompromis, mora sebi proturječiti. Nijedan čovjek nikako ne može ostati stalno isti u svojim učenjima kao što je kur'anska Objava: POTPUNO SKLADAN, od početka do kraja. Da li bi moglo biti da su prigovori nevjernika samo iz nepokornosti, iako je to protiv njihovog vlastitog ubjeđenja?

Svaki puta kad se tražilo od Božijeg poslanika Muhammeda a. s. da prikaže čuda, njemu se naređuje da pokaže Kur'an — Objavu odozgor — kao »čudo«. ČUDO ČUDESA!

A učenjaci, ljudi sa književnim i duhovnim opažanjem, koji su iskreni prema sebi, priznali su i prihvatili Kur'an kao istinito i pravo Čudo. U Kur'anu se veli:

»A TO SU AJETI JASNI
U SRCIMA SU ONIH KOJIMA JE RAZUM DAT
A NAŠE AJETE SAMO NEPRAVEDNI ISPRAVLJAJU«.

(Kur'an 29:49)

POGLAVLJE 2

NAUČNI DOKAZI KUR'ANSKE OBJAVE

Danas ima na svijetu oko devet stotina milijuna muslimana, koji bez oklijevanja vjeruju da je Časni Kur'an »Riječ Božija« i da je to »Božije Čudo«. Zašto ne bi, kada čak i sami otvoreni neprijatelji odaju počast kad je u pitanju čudesna narav ove Božije knjige. Velečasni R. Bosworth-Smith u svojoj knjizi »Muhammed i muhamedanstvo« daje mišljenje o Kur'anu kao »ČUDU ČISTOĆE STILA, MUDROSTI I ISTINE«. Jedan drugi Englez — A. J. Arberry, u svom predgovoru prijevoda Kur'ana, kaže: »KAD GOD ČUJEM UČENJE KUR'ANA, ČINI MI SE KAO DA SLUŠAM MUZIKU I KAO DA JE MELODIJA POPRAĆENA STALNIM UDARCIMA BUBNJA, I TO KAO DA MOJE SRCE KUCA«. Iz ovih riječi, kao i iz drugih iz njegovog predgovora, čovjek bi rekao da je musliman, ali je umro kao kršćanin.

Još jedan Englez, Marmaduke Pickthall, u predgovoru prijevoda Kur'ana, opisuje ga kao »NEUPOREDIVU SIMFONIJU ČIJI ZVUCI DIRNU LJUDE DO SUZA I DO USHIĆENJA«. Ovaj čovjek je primio islam prije nego što je preveo Kur'an, ali nismo u stanju provjeriti da li je on osjećao taj učinak na sebi prije ili poslije prelaza na islam. Ali, bilo kako mu drago, prijatelji i neprijatelji dragovoljno odaju počast zadnjoj i posljednjoj Božijoj Objavi, Časnom Kur'anu. Ljudi koji su živjeli u doba Muhammedovo vidjeli su u kur'anskoj ljepoti i uzvišenosti, plemenitosti poziva i velikodušnosti Objave, kao Znak i Čudo Božije rukotvorine i primali su islam. Za sve ove počasti i svjedočanstva nevjernik i sumnjičar će

reći da su ovo pristrasni osjećaji i pokušat će da dadnu ispriku da ne znaju arapski. »Ja ne vidim ono što ti vidiš, niti osjećam ono što ti osjećaš. Otkud ja znam da Bog postoji i da je On inspirisao Svoga poslanika Muhammeda tom lijepom Objavom, Kur'anom?« Zatim nastavlja: »Ja ne niječem ljepotu njegove filozofije, praktičnog i visokog morala. Ja sam spreman da priznam da je Muhammed bio iskren čovjek i da je dao mnogo lijepih propisa i pravila za dobro čovjeka. Ali ono što ja ne mogu da prihvatim je to što vi muslimani tvrdite da se radi o »natprirodnom autoritetu njegovih zapovijedi«.

Ovakvom simpatičnom ali u isto vrijeme i skeptičnom mentalitetu, Autor Knjige (Kur'ana) pruža razne vrste dokaza da bi raspršio njegove sumnje. Ateistima i neznabošcima, osornima i sumnjičarima, koji imaju obilje naučnog znanja, i koji se smatraju »intelektualnim gigantima«, dokazuje se da su oni u stvarnosti kao zakržljali »patuljci«. Poput jednog patuljka, koji se jako razvio u jednom smjeru, ali je zato zakržljao na nekom drugom mjestu, kao što je, recimo, prevelika glava, a malo tijelo. Svemogući Stvoritelj ga pita . .

Ali prije nego što mu postavimo Božije pitanje, htio bih da zadovoljim svoju vlastitu radoznalost. »Vi, ljudi od nauke, koji proučavate astronomiju, i koji proučavate naš svemir kroz vaše jake teleskope, kao da istražujete neki predmet na dlanu vaše ruke; recite mi kako je postao svijet?« Ovaj učenjak, iako nema duhovnog zapažanja, ipak velikodušno hoće da nas pouči, i spremno odgovara. On kaže: »Prije milijarde i milijarde godina naš svijet je bio jedan komad materije i onda je došlo do »velike eksplozije« u jezgri te ogromne mase materije, i veliki komadi materije počeše letjeti na sve strane. Od te »velike eksplozije« je postao naš sunčani sistem kao i galaksije i pošto u svemiru nije bilo otpora toj prapočetnoj pokretnoj sili koja je nastala od te prve eksplozije, zvijezde i planete plivaju u svojim putanjama. Naš svijet (svemir) se povećava. Galaksije se sve brže i brže udaljavaju od nas i, kad dostignu brzinu svjetlosti, mi ih nećemo više biti u stanju vidjeti. Moramo napraviti sve veće i bolje teleskope što prije, da bismo proučavali te vidike, inače zakasnit ćemo na voz«.

»Kad ste otkrili ovu bajku?« upitasmo ga. »Ne, to nisu bajke, nego su to naučne činjenice!«, reče naš prijatelj. »U

redu, ja prihvatam te vaše podatke, ali kada ste zaista došli do tih činjenica?« »Nedavno!« reče on. U istoriji čovjeka, pedeset godina je »nedavno«.

»Jedan nepismeni Arap u pustinji prije 1.400 godina nije mogao znati za teoriju »velike eksplozije« i »povećavanje svemira«, zar ne? — upitasmo ga«. »Ne, nikako!« odgovori on hvalisavo. »E, pa evo onda, slušajte šta on reče po Božijoj uputi«:

»ZAR NE ZNAJU NEVJERNICI
DA SU NEBESA I ZEMLJA
BILI JEDNA CJELINA
PA SMO IH MI RASKOMADALI? . . .«

(Kur'an 21:30)

i

»I NJEGOVO (ALLAHOVO) SU DJELO
I NOĆ I DAN
I SUNCE I MJESEC
SVA (NEBESKA TIJELA) PLOVE, SVAKO PO SVOJOJ PUTANJI.«

(Kur'an 21:33)

»Zar ne vidite da su ove riječi naročito upućene i odnose se na VAS, učenjake, zemljopisce, astronome, koji, nakon što ste otkrili ove zapanjujuće pronalaske, i predali ih čovječanstvu, još uvijek ostajete toliko »SLIJEPI« i ne »VIDITE« njegovog Autora?«. »Sa našim naukama i enciklopedijama, mi često zaboravljamo BOŽANSTVO u ovim laboratorijama«, kaže Thomas Carlyle. »Kako je ikako moguće da bi jedan gonič deva u pustinji mogao biti u stanju da sabere »vaše činjenice« prije hiljadu i četiri stotine godina, osim ako ih nije dobio od samog Stvoritelja »VELIKE EKSPLOZIJE«?

»A vi, biolozi, koji ste zarili prste u sav organski život, i vi imate smjelosti da niječete postojanje izvora toga života, tj. Boga. Recite mi, prema vašim istraživanjima, sa kojima se toliko hvalite, gdje je počeo Život?« A on, kao i njegov učeni kolega, astronom, »bezvjeran«, isto tako počinje — »Dakle, prije milijarde i milijarde godina, prvobitna materija u moru je počela proizvoditi protoplazmu, iz koje je proizašla ameba, i iz toga morskog mulja su potekle sve žive stvari. Drugim riječima, SAV ŽIVOT je potekao iz mora, tj. IZ VODE!«

»A kada ste pronašli tu činjenicu da su sve žive stvari proizašle iz vode?« Isti mu je odgovor, kao i njegovog kolege astronoma: »Nedavno«.

»Znači, prije četrnaest stoljeća, nikakav učenjak, ni filozof, ni pjesnik, nikako ne bi mogao pogoditi ovo vaše otkriće, zar ne?« Naš biolog je isto tako odlučan kao i astronom. »Ne, nikako!«, reče. »E, pa dobro, samo sada slušajte nepismenog sina pustinje«:

»I DA MI OD VODE STVARAMO
SVE ŽIVO.
I ZAR NEĆE VJEROVATI?«

(Kur'an 21:30)

A trebate imati na umu da su ove riječi Svemogućeg, Sveznajućeg Stvoritelja Svijeta (Svemira), upućene VAMA, učenjacima, kao odgovor vašem DANAŠNJEM skepticizmu, a pravo značenje tih riječi je bilo neshvatljivo stanovnicima pustinje prije četrnaest stoljeća. Autor se obraća VAMA, učenjacima, pa kako da VI ne vjerujete u Boga? Barem VI ne biste smjeli nijekati Njegovo postojanje, ali VI ste baš ti što to činite! Šta je VAMA? ČAK i botaničari, zoolozi i fizičari, koji, usprkos njihove izvanredne pronicljivosti u stvarima prirode, neće da priznaju Tvorca. Kako nam oni onda mogu objasni ove kur'anske riječi:

»NEKA JE HVALJEN ONAJ (SVEMOGUĆI BOG)
KOJI U SVEMU STVARA PAR
U ONOME ŠTO IZ ZEMLJE NIČE (biljnje carstvo)
I U NJIMA SAMIMA (ljudsko i životinjsko carstvo)
I U ONOME ŠTO ONI NI NE ZNAJU (kao u fizici).

(Kur'an 36:36)

Ajeta iz ove Božije knjige razumiju se sama po sebi. Oni koji proučavaju Kur'an vide nepogrešivi Božiji prst u svakom novom pronalasku koji čovjek otkrije. To su bili »Znakovi«, »Čuda« od njegovog Milostivog Boga, Dobročinitelja, da bi otklonio sumnju čovjeka i potkrijepio njegovu vjeru.

»... TO SU ZAISTA
POUKE ZA ONE KOJI ZNAJU.«

(Kur'an 30:22)

Kakva ironija! Upravo su »učenjaci« ti koji su nepokorni i koji su naduveni ponosom zbog njihovog bogatog znanja u pogledu materijalnih stvari. Oni nemaju prave i iskrene poniznosti koju bi čovjek trebao da ima, ako posjeduje pravo i istinsko znanje.

POGLAVLJE 3

ČISTOĆA SVETE KNJIGE

Dosada opisana čuda iz Božije Knjige su bila čuda za ondašnji svijet. A šta je sa današnjim svijetom? U ovome dobu tranzistora i elektronskih vještaka — kompjutera — »DJETETA LJUDSKOG MOZGA, A NE BEDRA« (Vidi: Časopis »TIME«, 20. februara, 1978). Pomoću elektronskog kompjutera, naišli smo na jedan potpuno novi ugao Kur'ana, što čini Božiju knjigu »najsavršenijim čudom svijeta«. Najjednostavnija definicija čuda je: »DJELO VAN DOMAŠAJA LJUDSKE MOĆI«. Kako možemo dokazati, na zadovoljstvo svakog ateiste, svakog neznabožca, svakoga kršćanina i drugih, da je Časni Kur'an zaista Božija Riječ, i da je Čudo Čudesa? Morat ćemo ih uvjeriti jednom naukom koja je tačna i precizna, dakle, pomoću matematike, jer matematika nije nikada pristrasna i njezina privlačnost i jezik su univerzalni.

Da bi mogao vidjeti, osjetiti, opipati i ispitati ovo kur'ansko čudo, Amerikanac ili Kinez, Rus, Afrikanac ili Azijat, ne mora da zna ili da nauči kur'anski jezik — ARAPSKI. Jedini uslovi su — oči, i da zna brojati makar do 19 (10 + 9).

Da bi se cijenilo ovo najnovije čudo, morat ćemo se vratiti na početak kur'anske Objave. Mi znamo da Kur'an, kakav je danas, slijedi takozvani »tradicionalni« redoslijed, kao što je određen prema direktnim uputstvima Pejgambera prije njegove smrti. Ali Kur'an nije objavljen po tome redu. Njegov »kronološki« red je drugačiji. Čitav Kur'an je objavljen Mu-

hammedu (a. s.) malo po malo, prema njegovim neposrednim potrebama; kao »nagovještaji«, »vijesti koje tretiraju tekuća pitanja« ili »najnovije vijesti«.

Mi se sjećamo kako je dobio prvi poziv. On je bio u špilji, pet kilometara sjeverno od grada Mekke. Bila je dvadeset i sedma noć Ramazana. Bilo mu je četrdeset godina. Po svome običaju, odlazio je u tu špilju, nekad sam, a često sa svojom ženom, Ummul-mu'minin Hadidžet-ul-Kubra (r. a.), »Majkom vjernika«, da bi u tišini počivao i razmišljao. Ovom prilikom je bio sam. Ugledao je priviđenje u kojemu mu melek Džebrail (Gabriel) naredi na njegovom jeziku »Ikrei«[3]). U prvoj Džebrailovoj pojavi, dato mu je ukupno pet ajeta od sure Al-Alaq, što je sada 96. sura Časnog Kur'ana. Bog ga je odabrao da bude Njegov govornik. Ali za Muhammeda ovo nije bilo kao da dobiva diplomu, ili kao oblačenje svečanog odijela prilikom maturiranja. On nije bio pripremljen za takav jedan potres. On je požurio kući i svojoj ženi da bi se uvjerio i dobio podršku. Osjećao se potpuno zbunjen i kao bez kormila.

Kad se oporavio od prvog potresa, počeo je razmišljati o Poslanici. Dopalo mu se i htio je još više da čuje. Dugo vremena je prošlo u čekanju i u tom vremenu on poče govoriti o Bogu i višem, plemenitijem životu. Jezici počeše da palacaju. Brbljivci počeše da natucaju da je Muhammed »lud ili opsjednut«. Odgovarajući na ovu optužbu — u Džebrailovoj slijedećoj pojavi — dato mu je još nekoliko ajeta koja sada zauzimaju 68. suru Kur'ana, poznatu kao sura Al-Qalam. Ovom prilikom hoću samo da skrenem pažnju čitaoca na ajet 2. od ove Objave:

»TI NIJESI

MILOŠĆU GOSPODARA SVOGA, LUD.«

(Kur'an 68:2)

---

[3]) Ova Prva Objava se tumači sa jednog drugog stanovišta u knjizi pod naslovom — »ŠTA BIBLIJA KAŽE O MUHAMMEDU«.

PRVA OBJAVA

Sura 96.

IKRE, ili Čitaj! ili Objavi!
Ili ALAQ, ili Zakvačak

U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA, MILOSTIVOG.

1. ČITAJ: U IME GOSPODARA
TVOGA, KOJI STVARA

2. STVARA ČOVJEKA OD ZAKVAČKA

3. ČITAJ, PLEMENIT JE
GOSPODAR TVOJ

4. KOJI POUČAVA PERU

5. KOJI ČOVJEKA POUČAVA
ONOME ŠTO NE ZNA.

OVO JE BILO PRVIH PET AJETA SURE AL-ALAK, KOJA JE 96. SURA KUR'ANA, A KOJI SU BILI OBJAVLJENI BOŽIJEM POSLANIKU PO MELEKU DŽEBRAILU PRILIKOM NJEGOVE PRVE POJAVE PRED MUHAMMEDOM.

DRUGA OBJAVA

TREBA ZAPAZITI DA JE AJET BR. 2 ODGOVOR NA OPTUŽBU.

Sura 68.

QALEM

U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA, MILOSTIVOG.

1. NUN. TAKO MI KALEMA
I ONOGA ŠTO ONI PIŠU

2. TI NIJESI, MILOŠĆU GOSPODARA SVOGA, LUD:

3. TI ĆEŠ SIGURNO NAGRADU NEPREKIDNU DOBITI

4. JER TI SI, ZAISTA, NAJLJEPŠE ĆUDI.

(Kur'an: 1—4)

U ovome ajetu Svemogući Bog odbija optužbe klevetnika. Muhammed je bio pametan i mudar čovjek, ali ljudi imaju običaj da zovu istinu — laž, a mudrost — ludilo. Ni njegov veliki prethodnik, Isus Krist (Isa a. s.) nije bio pošteđen takvih kleveta od svojih neprijatelja. Nalazimo slijedeće u hrišćanskom Evanđelju: »Mnogi od njih govorahu: u njemu je đavo, i poludio je; šta ga slušate?« (Ivan, 10:20). Čak i njegovi pratioci i drugovi su ponekad mislili da je Isus (Isa a. s.) bio bez pameti — »I čuvši to, rod njegov izađoše da ga uhvate: jer govorahu da je izvan sebe. A književnici koji bijahu sišli iz Jerusalema, govorahu: u njemu je Belzebub (đavo), i on pomoću kneza đavoljskog izgoni đavole«. (Marko 3:21—22). Usprkos ovih i drugih čudotvornih djela, kaže nam se — »Jer ni braća njegova ne vjerovahu ga« (Ivan 5:7). Srećom, Muhammed nije bio tako nesretan. Njegovi prvi i najtrajniji obraćenici su bili oni koji su mu bili najbliži i najdraži, tj. oni koji su ga najbolje poznavali.

Došli smo do zaključka da je Druga Objava bila odgovor na optužbu. Onda se Džebrail treći puta pojavio i dao Muhammedu prvih nekoliko ajeta sure Muzzemmil koja je 73. poglavlje Kur'ana. Ovdje samo želim da vam skrenem pažnju na peti ajet, gdje Svevišnji kaže:

»MI ĆEMO TI, DOISTA,
TEŠKE RIJEČI SLATI.«

(Kur'an 73:5)

TREĆA POJAVA DŽEBRAILA

Sure 73.

MUZZEMMIL (UMOTANI)

U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA, MILOSTIVOGA

1. O TI, UMOTANI!
2. PROBDIJ NOĆ, OSIM
   MALOG DIJELA;
3. POLOVINU NJEZINU
   ILI MALO MANJE OD NJE;
4. ILI MALO VIŠE OD NJE,
   I IZGOVARAJ KUR'AN PAŽLJIVO.
5. MI ĆEMO TI, DOISTA,
   TEŠKE RIJEČI SLATI.

Muhammedu, poniznom slugi Božijem, sve štogod je primio bilo je dobro, lijepo, važno i jezgrovito. Ali Autor Objave je imao nešto zbilja vanredno za Svoga govornika.

U četvrtoj pojavi hazreti Džebraila alejhiselam (jer mi tako nazivamo Gabriela), dade našem Poslaniku više od pola sure Muddessir, tj. 74-e od ajeta 1 do 30, i završava se ajetom br. 30:

»NAD NJIM JE DEVETNAEST«

Ovom prilikom Muhammedu je objavljen veći broj ajeta nego ikada prije. Takorekuć, njega se prilagođavalo od Prve Objave od pet ajeta do sada, kada ih je trideset. Da je Objava potrajala još 26 ajeta od ove sure, sura bi bila završena. Ali Džebrail se zaustavi na 30-ome ajetu sure 74.

ČETVRTA POJAVA — (Poglavlje 74)

Sura 74.

MUDDESSIR (POKRIVENI)

U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA, MILOSTIVOGA.

1. O TI, POKRIVENI!
2. USTANI I OPOMINJI!
3. I GOSPODARA SVOGA VELIČAJ!
4. I HALJINE SVOJE OČISTI!
5. I KUMIRA SE KLONI!
6. I NE PRIGOVARAJ DRŽEĆI DA JE MNOGO!
7. I RADI GOSPODARA SVOGA TRPI!

(NASTAVLJA SE SVE DO 30-og AJETA):

30. NAD NJIM JE DEVETNAEST

POGLAVLJE 4

OVJEROVLJENJE OD GIGANTA LITERATURE

Površan pogled na sadržaj ajeta 30. pokazuje da je ovaj, 30. ajet takođe odgovor, a opet je odgovor na još jednu drugu TVRDNJU. Prvo su nevjernici optužili Muhammeda da je »lud«. A sada, kad su vidjeli da se svijet polako, ali sigurno odaziva njegovom pozivu, i da čak i neka njihova rodbina poče prihvatati Muhammedovu Objavu, i još kad i neki ugledni ljudi pređoše na njegovu stranu, onda nevjernici promijeniše optužbu od »ludila« na »ČAROLIJU«. Rekoše da je Muhammed, svojim lijepim učenjem kur'anskih ajeta, začarao svijet!

Prije nego se suočio sa ovom optužbom, dozvolite mi da navedem posvjedočenje Thomasa Carlyle-a, koji je u ranije navedenom govoru u odbranu Muhammeda (a. s.), tako divno odbio tu pagansku optužbu: »KRIVOTVORITELJ, i OBMANJIVAČ? NE, NE! OVO VELIKO VATRENO I USHIĆENO SRCE KIPI, VRIJE, KAO JEDNA ŽIVA VATRA, TO NIJE SRCE OBMANJIVAČA«. Sujevjerni mekanski pagani koji ne uspješe razumjeti božansku Uputu, gledali su da objasne njene divne posljedice na život ljudi i žena, koji su živjeli kao životinje, i nazivali su taj utjecaj »čarolija« ili »obmana«. Oni su bili produkt vremena i okolice u kojoj su živjeli.

Razmatrajući ajeta u svome sadržaju, mi vidimo da smo već uklonili tu nevjerničku tvrdnju u ajetu 24. tj. »OVO NIJE NIŠTA DRUGO NEGO ČAROLIJA .«. Ali tvrdnja u 25. ajetu, u 74. suri je ozbiljna i važna, i bolest nevjernika u doba Muhammedovo se još uvijek nalazi u glavama čak i

iskrenih nemuslimana koji su prijatelji islama. I sami Thomas Carlyle nije lišen te pristrasnosti. Ta uporna bolest ili zabluda pripisuje Muhammedu autorstvo Kur'ana. Muhammed (a. s.) tvrdi da su riječi Kur'ana njemu date po inspiraciji, ali neprijatelj kaže:

»OVO SU SAMO ČOVJEKOVE RIJEČI!«

(Sura 74, ajet 25)

24. I REKAO: OVO NIJE NIŠTA DRUGO DO VRADŽBINA KOJA SE PRENOSI.
25. OVO SU SAMO ČOVJEKOVE RIJEČI.
26. U SEKAR ĆU JA NJEGA BACITI!
27. A ZNAŠ LI ŠTA JE SEKAR?
28. NIŠTA ON NEĆE POŠTEDJETI.
29. KOŽE ĆE SE CRNIM UČINITI
30. NAD NJIM JE DEVETNAEST

Muddessir (74): 24—30.

Drugim riječima, nevjernik kaže da je Muhammed (a. s.) pisao Kur'an. On je taj koji govori, a kaže da to Kur'an govori; da je on napisao Knjigu, da ju je zasnovao; da ju je krivotvorio. Možda su oni pretpostavljali da je on prepisao svoju Knjigu — Kur'an — od Židova i kršćana.

Evo samo nekoliko sjajnih počasti koje dadoše kritičari islama, a koji nisu muslimani, koji su ili namjerno ili nenamjerno pali u zabludu vjerovanja da je Muhammed (a. s.) napisao Kur'an:

1. Gibbon, vrhunski istoričar, u svojoj knjizi »Uspon i pad Rimskog Carstva«, daje mišljenje o islamu i Kur'anu: »U VJERI MUHAMMEDOVOJ NEMA SUMNJE O DVOUMLJENJU, A KUR'AN JE SVIJETLO SVJEDOČANSTVO O JEDNOĆI BOGA«, ali ipak taj veliki čovjek umrije kao neznabožac!

•

2. Thomas Carlyle, jedan od najvećih mislilaca prošlog stoljeća, u svojoj knjizi »Junaci i obožavanje junaka«, pod naslovom »Junak kao Poslanik«, uskliče o Muhammedovoj Objavi: »RIJEČI TAKVOGA ČOVJEKA SU GLAS NEPOSREDNO IZ SAMOGA SRCA PRIRODE. LJUDI SLUŠAJU I MORAJU SLUŠATI TAJ GLAS KAD NE BI NIKAKAV DRUGI SLUŠALI; SVE DRUGO JE KAO VJETAR«. Drugim riječima, sve drugo je prazna slama, ništa, u uporedbi sa onim što ovaj čovjek, Muhemmed govori. — Ovaj veliki mislilac umrije kao anglikanski kršćanin.

3. Velečasni R. Bosworth-Smith, kršćanski misionar, u svojoj knjizi »Muhammed i muhamedanstvo«, je primoran da posvjedoči o Muhammedu (a. s.) i Kur'anu - »NEUKI ČOVJEK, JEDVA DA JE ZNAO ČITATI I PISATI, ALI JE NAPISAO KNJIGU, KOJA JE SPJEV, ZAKONIK, MOLITVENIK I SVETO PISMO — SVE ZAJEDNO. I UŽIVA DUBOKO POŠTOVANJE SVE DO DANAS JEDNE ŠESTINE LJUDSKE ZAJEDNICE, KAO ČUDO ČISTOĆE STILA, MUDROSTI I ISTINE. TO JE JEDINO ČUDO KOJE JE MUHAMMED ŠIRIO. ON JE TO NAZIVAO TRAJNO ČUDO, I ZAISTA JESTE ČUDO!« A ipak Bosworth-Smith umrije kao trinitarijanac!

4. La Martine, francuski istoričar, u svojoj knjizi »Istorija Turaka«, kratko navodi svijetlu počast Muhammedu ovim riječima: »FILOZOF, GOVORNIK, POSLANIK, ZAKONODAVAC, RATNIK, POBJEDNIK IDEJA, PONOVNI OBNOVITELJ RAZUMNE VJERE I BOGOŠTOVLJA BEZ KIPOVA I IKONA: OSNIVAČ DVADESET ZEMALJSKIH CARSTAVA I JEDNOG DUHOVNOG CARSTVA — TO JE MUHAMMED. KADA SE UZMU U OBZIR SVA MJERILA PO KOJIMA SE MJERI VELIČINA I ZNAMENITOST ČOVJEKA, MOŽEMO SLOBODNO DA SE ZAPITAMO: IMA LI I JEDAN ČOVJEK VEĆI OD NJEGA?« La Martine je odgovorio na svoje vlastito pitanje u samom pitanju kad je rekao da NEMA VEĆEG ČOVJEKA OD NJEGA! Muhammed je zaista najveći čovjek! A ipak ovaj plemeniti Francuz umrije kao nemusliman.

5. Jules Messerman, američki psihoanalitičar, u časopisu »TIME«, 15. Jula 1974., u svom doprinosu, u posebnom odlomku pod naslovom: »Gdje su vođe?«, završava svoj zaključak,

nakon što je analizirao razne velike istorijske ličnosti: »MOŽDA NAJVEĆI VOĐA SVIH VREMENA JE MUHAMMED«, a najčudnovatije je to da on kao Židov stavlja sveg vlastitog junaka, poslanika Mojsiju (Musa-a a. s.), odmah iza njega. Isus (Isa a. s.) i Buda su daleko iza njih prema njegovom nepristrasnom mjerilu. (Za potpune navode i mjerilo koje je ovaj profesor na Univerzitetu u Čikagu upotrijebio, vidite knjigu — »ŠTA BIBLIJA KAŽE O MUHAMMEDU«, koja se može dobiti besplatno, ako se obratite na »Islamic Centre«).

6. Michael H. Hart, koji se ubraja u američke astronome, istoričare i matematičare, je upravo izdao knjigu od 572 strane, pod naslovom »100« ili »Stotina najvećih«, ili »Stotina najvećih ljudi u istoriji«. Nakon istraživanja ljudi u istoriji od Adama pa do danas, on je izabrao stotinu najuplivnijih i najuglednijih ljudi u istoriji. On stavlja Muhammeda NA PRVO MJESTO. A još čudnije je to, što se tiče njegove liste, da on stavlja svoga vlastitoga »Boga« i Spasitelja, Isusa Krista, na treće mjesto.

Možemo dodati brojne mnoge značajne nemuslimane kao što je George Bernad Shaw, John Davenport, Mahatma Gandi itd., koji su dali obilne počasti Muhammedu, Moćnom Govorniku Božijem, koji su rekli da Muhammedu nema premca, da je najveća ličnost u istoriji, da je bio najuspješniji od svih vjerskih ličnosti; možda nikada više neće biti takvoga dok je svijeta! Sve ovo i još više je prava istina o Muhammedu. Ali ove lijepe počasti stvaraju problem muslimanima: ZAŠTO ONDA OVI LJUDI NISU SLIJEDILI MUHAMMEDA? ZAŠTO NISU PRIMILI ISLAM?

Ja sam mislio da su ti nemuslimani bili licemjerci, ali sam ih krivo ocijenio. U vidu najnovijeg kur'anskog otkrića, ja sam promijenio mišljenje o ovim velikim ljudima. Usprkos činjenice da su neki od gore navedenih ljudi stavili Muhammeda ispred svojih vlastitih poslanika i vođa, oni nisu bili spremni da prime islam, jer su u podsvijesti vjerovali da je Muhammed izmislio islam; i da je on napisao Kur'an. Neki od gore navedenih pisaca su to izričito rekli, a drugi su to vješto naznačili. Ali uglavnom, svako je vjerovao da je Muhammed uspio zato što je bio genij.

Zadnji u ovome popisu pohvala je Michael H. Hart. Pošto je rekao da je Muhammed bio najuplivniji i najugledniji

čovjek u istoriji — i na svjetskom i na duhovnom polju — on u svojoj raspravi pokušava da opravda taj zaključak. To čineći, on jasno izjavljuje na 39-oj strani svoje knjige, što bi mogao biti njegov podsvjesni razlog što nije primio islam: »POVRH TOGA, ON JE AUTOR MUSLIMANSKOG SVETOG PISMA KUR'ANA; ZBIRKE NEKIH MUHAMMEDOVIH ZAPAŽANJA ZA KOJA JE VJEROVAO DA SU MU BILA DIREKTNO OBJAVLJENA OD ALLAHA«. Obratite pažnju na riječi: »ON JE AUTOR« i u br. 2 gore navedenom — Thomas Carlyle, koji kaže: »RIJEČI TAKVOGA ČOVJEKA ..« i u br. 3, Velečasni Bosworth-Smith, koji kaže: »ALI JE NAPISAO KNJIGU. « To su dakle razlozi što nisu primili islam, Vjeru Božiju, kao što Allah opisuje tvrdnju nevjernika koji kažu u 74:25 — »OVO SU SAMO ČOVJEKOVE RIJEČI«; tj. da je Kur'an napisao čovjek.

POGLAVLJE 5

»NAD NJIM JE DEVETNAEST«

Odgovarajući na ovu pogrešnu pretpostavku, Autor (Svemogući Bog), daje strašnu opomenu — »U SEKAR (PAKAO), ĆU JA NJEGA BACITI! ...« A završava opomenu konačnom rečenicom:

»NAD NJIM JE DEVETNAEST«

(Kur'an 74:30)

Drugim riječima, ako iko učini lažnu optužbu protiv Božijeg poslanika i kaže da je on autor Božije knjige, »devetnaest« će se nametnuti na njega. Morat će se suočiti sa »devetnaest«.

ŠTA JE TO »DEVETNAEST«?

Znameniti komentatori iz prošlosti su izlagali vrlo lijepa nagađanja što bi ovo »19« moglo da znači. Neki rekoše da se to odnosi na 19 meleka, koji će vladati nad stanovnicima, a neki drugi kažu da se »19« odnosi na 19 sposobnosti čovjeka; drugi, opet, kažu da se odnosi na 19 glavnih stubova i zapovijedi islama. (Vidi komentare od Abdullah Jusuf Alije i Mevlana Daryaba). Uz to, svaki komentator završava svoje nagađanje izrazom: »ALI ALLAH NAJBOLJE ZNA«. Nije-

dan od tih komentatora nije bio drzak ni odlučan u svojim tvrdnjama. Ali zašto su rekli »Allah najbolje zna«. Zato što naš Poslanik nije objasnio na što se odnosi broj 19. Da je on objasnio, onda mi ne bismo imali razloga da nagađamo.

»Devetnaest« je jednostavno jedan broj. Šta je taj broj značio Arapima prije objave ovoga ajeta o kojemu sada raspravljamo? Taj broj nije ništa više za njih značio nego deset plus devet (10+9). Kakvo je značenje dobio taj broj u razdoblju od 1400 godina od vremena njegove objave pa sve do danas? Nikakvo! Devetnaest uvijek ostaje devetnaest... (10+9).

U raznim jezicima svijeta, razni brojevi označavaju razne stvari osim njihove vlastite brojčane vrijednosti. Kao na primjer broj »786«. Ako upitate koje bilo muslimansko dijete u Južnoj Africi šta znači »786«, ono će, bez oklijevanja, odgovoriti:

Bismillahi rrahmani rrahim

što znači: »U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA MILOSTIVOG«. Kako se do ovoga došlo treba potanko objasniti. U suštini, jevrejskim i arapskim slovima su date izvjesne brojčane vrijednosti. Ako se sabere brojčana vrijednost svakoga slova u gore navedenoj rečenici iznos je 786. Znači 786 je kratki oblik ili formula gornje rečenice. U Južnoj Africi, u nekim velikim stambenim zgradama, kada se apartmani označuju brojevima, počinje se sa 1, 2, 3..., a poslije 12 prelazi se na 12a, 14, 15, itd. Zašto 12a? Zašto izostave 13? Zar ne znaju napisati 13? Dobit ćete odgovor da su neki ljudi sujevjerni i neće da stanuju u stanovima koji su označeni brojem 13, jer oni smatraju da je broj 13 nesretan. A šta je (kao u Americi), sa petkom, kad padne na 13-i datum? O! To bi bila nesreća! VELIKA NESREĆA! Onda imamo izraz »treći stepen«, što znači tjelesno mučenje. Upitaj kojega bilo evanđeličara šta znači »666« i kazat će ti da se to odnosi na »znak zvijeri«. On je dobio taj dojam iz Biblije. U Indiji i Pakistanu, ako hoćeš da opišeš sumnjivo lice, džeparoša, prevaranta ili običnog lopova, samo treba da kažeš br. 420, jer sva mala zločinstva potpadaju pod paragraf 420 indijskog krivičnog zakona,

koji je takođe i Pakistan naslijedio. Sličan je slučaj i sa raznim svjetskim jezicima, u kojima ima raznih brojeva, koji su dobili drugačija značenja nego što to brojčano predstavljaju.

Zar nije čudnovato da, iako su muslimani ponavljali rečenicu — »Nad njim je devetnaest« — preko 1400 godina, da joj se nije prikačilo neko sporedno značenje? Ovaj broj »19« iz Kur'ana je ostao neokaljan. 19 uvijek ostaje 19.

Pošto je ovaj broj dat kao odgovor na optužbu da je Muhammed napisao Knjigu, njen pravi Autor Svemogući Bog je znao na što se taj broj »19« zaista odnosi. Da je Muhammed napisao Kur'an u tom slučaju i on bi sigurno znao o čemu govori. To je što je tvrdio Božiji poslanik i to je što svjedoči Kur'an:

»ON (Muhammed) NE GOVORI PO HIRU SVOME,

TO JE SAMO OBJAVA KOJA MU SE OBZNANJUJE,

UČI GA JEDAN OGROMNE SNAGE.

(Kur'an 53:3—5)

I više puta mu je naređeno da kaže narodu:

RECI: »JA SAM ČOVJEK KAO I VI.

MENI SE OBJAVLJUJE

DA JE VAŠ BOG — JEDAN BOG: ...«

(Kur'an 18:110)

Mi, kao muslimani, smo potpuno uvjereni da Muhammed nije napisao niti krivotvorio nijednu jedinu kur'ansku riječ, i služeći se sa njegovim prijateljskim kritičarom, sada za momenat, (i radi njegove tvrdnje da je Muhammed napisao Knjigu), mi ćemo brzo biti u stanju da dokažemo da »JE KUR'AN NAJSAVRŠENIJE ČUDO SVIJETA« i bezuvjetno izvan dohvata ljudskog mozga.

Proučavajući kronološki red kur'anske Objave mi vidimo da je ajet 30. sure Muddessir (sure 74):

bio zadnji ajet dat Muhammedu od meleka Džebraila (anđela Gabriela), kad se četvrti put pojavio. Džebrail ovdje zastaje i, namjesto da dadne Muhammedu ostatak od 26 ajeta ove sure, i time bi sura bila završena — poče da mu objavljuje ostatak od sure 96 — prve Objave. Onda mu dade još 14 ajeta. Prilikom prve objave mu je dato 5 ajeta, kojima je sada dodato još 14 ajeta. Koliko je to sada svega ajeta? Odgovor je: »Devetnaest«. Kako to da, čim je izgovorio riječ »DEVETNAEST« u gornjoj objavi, da se dovršava sure koje sadrži 19 ajeta? Skeptičar će najvjerovatnije odgovoriti da je to puki slučaj. Slučajevi se događaju. To se mora priznati.

Ali da li znate da prvih pet ajeta od prve Objave (96:1—5), sadrže samo 19 riječi? To je 19x1. Kako se to dogodilo? Opet »slučajno«. Tih 19 riječi imaju tačno 76 slova, a to je djeljivo sa 19, tj. 19 x 4. Kako se to dogodilo? »Slučajno«. A ova 96. sura! Ako počnemo brojati od pozadi, od zadnje sure Kur'ana br. 114, pa 113, pa 112 i 111 i tako dalje, vidjet ćemo da, kad dođemo do ove sure broj 96, da je ona 19. sura od kraja. Kako se to desilo da je sura sa 19 ajeta uklopljena na 19. mjestu od kraja? Jedini odgovor koji nam je na raspolaganju je: »slučaj«.

Kogod piše knjigu mora je prvo sastaviti u glavi. Nije moguće pisati preko dvije decenije i onda to smiješati i sastaviti od toga knjigu. Da je Muhammed napisao Kur'an, on bi bio primoran da sastavi neki plan, kao što bi i svako drugi morao to učiniti. Dakle, morao bi sebi reći: »Napisat ću jako debelu knjigu. Uzet će mi 23 godine da je završim. Morat ću da je podijelim na poglavlja, da bi je moji sljedbenici mogli lakše proučavati«. A onda, recimo da je odlučio da ta knjiga ima 114 sura. Ne 113 ili 115, nego baš 114. Zašto 114? Zato što je taj broj tačno djeljiv sa 10 . . (19x6).
Zašto 114? Zato ćto je taj broj tačno djeljiv sa 19 . . . (19x6). njemu pripisao autorstvo Kur'ana? Kako se desilo da ima upravo 19 x 6 = 114 sura u Kur'anu? Naš raspoloženi ciničar ili kritičar će odgovoriti sa istim dosadnim izrazom: »Slučajno«! Zar u njegovom rječniku nema nikakve druge riječi kojom bi se objasnio ovaj fenomen? Očevidno da nema. Takva ti je čovječja bolest: ako ne može da objasni neki događaj,

onda izmisli riječ kojom sam sebe zavarava da je riješio problem. On se sakrivao iza riječi. Protivnik je spreman da lažno optuži da »je Muhammed napisao Knjigu«, ali nije spreman da prizna da je prije 1400 godina ovaj neuki pustinjski čovjek, bez papira i olovke, slijedio matematski red u proizvodnji svoje knjige.

Mi smo već naišli na 5 »slučajnosti«. Pošto protivnik nije spreman da prizna da je Muhammed mogao postići ovu nemogućnost, mi ćemo biti toliko velikodušni, pa ih nećemo računati. Neka mu bude. Mi sebi možemo dozvoliti toliku velikodušnost. Ali ipak, mi se slažemo sa Muhammedovim protivnicima da je nemoguće da je Muhammed bio autor Kur'ana na toj podlozi. Međutim, mi smo uporni, jer neprijatelj nešto tvrdi, ali nije spreman da to dokaže.

Prijatelji i neprijatelji se slažu u tome da je Muhammed bio čovjek od riječi. Mnogo prije nego što je dobio poslanstvo, njegovi neznabožci — drugovi i zemljaci su ga nazivali — As-Sadik al-Va'd al-Amin — ONAJ ŠTO ISPUNJAVA OBEĆANJA, POŠTENI, POVJERLJIVI, PRAVEDNI. Ako je ovaj čovjek, Muhammed, rekao — »Nad njim je devetnaest« — »suočit ćete se sa devetnaest« — »na vas će se nametnuti devetnaest«, onda će on sigurno izvršiti svoju prijetnju. Da vidimo kako daleko će Muhammed ići da bi izvršio svoje obećanje.

Hajde da pretpostavimo da je Muhammed rekao sam sebi: »Moja Knjiga će biti potpuno jedinstvena knjiga» Do danas nijedna knjiga nije napisana, niti će ikada biti napisana u budućnosti, a da se bazira na matematskom sistemu. Ja ću izmisliti jedan zamršeni matematički sistem koji se uklapa jedan u drugi da bih zaštitio moju Knjigu od bilo kakvog spletkaranja i uplitanja. Niko neće biti u stanju da doda, da izbriše ili da umetne nijednu riječ iz moga potpunog teksta i taj sistem će biti baziran na broju 19!« Zašto 19? Je li to radi toga što je sa tim brojem lako raditi? Ne! To je jedan od brojeva sa kojim je najteže raditi. Nema nazivnika. Ne kao njegov susjed broj 18, koji se može podijeliti sa 2, 3, 6, 9, ili kao njegov drugi susjed broj 20, koji se može dijeliti sa 2, 4, 5 i 10. Broj 19 je nedjeljiv. On je »glavni« broj u matematici, a isto tako je i jedinstven broj, jer počinje brojem 1, koji je najmanji broj u našem matematskom sistemu, a završava se

brojem 9, koji je najveći broj u našem matematskom sistemu; može se reći da je on »alfa i omega« našeg matematskog sistema. Možda je Muhammed znao tablicu množenja do 19? Do kojega je stepena Muhammed znao tablicu množenja do 19? Mora se pretpostaviti da ju je morao znati do neograničenog stepena, i sve što dalje idemo, morat ćemo doći do takvog zaključka, ako budemo insistirali da je Muhammed bio autor Kur'ana.

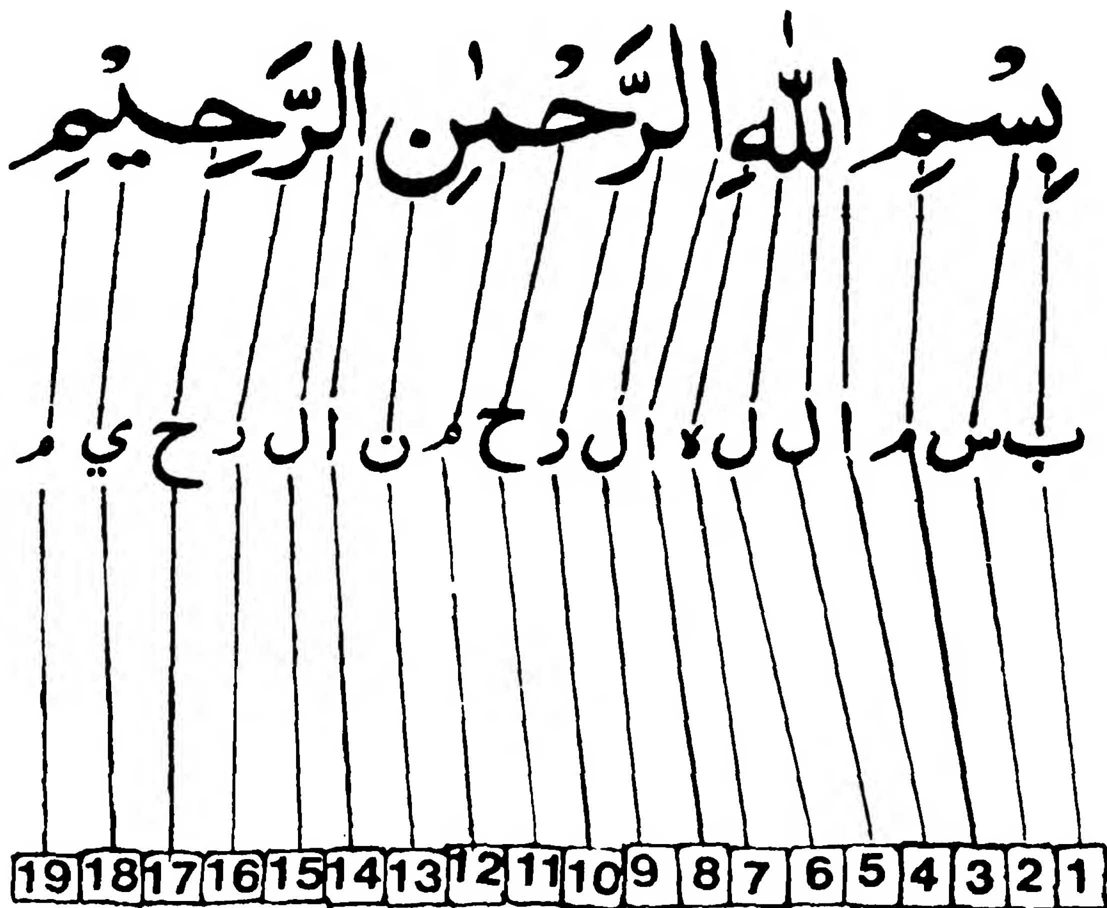
POGLAVLJE 6

RAČUNANJA KROZ VJEKOVE

Da bi ova Knjiga bila jedinstvena pretpostavimo da je Muhammed opet sam sebi rekao: »Prva rečenica moje Knjige mora imati 19 slova«. Kako bi ikako bilo moguće da se složi rečenica sa 19 slova, da bi se započela knjiga, osim da se proba na sve moguće načine? Dragi čitaoče, ako bismo ja i ti sebi stavili takvu zapreku da bismo počeli tu knjigu, morali bismo da nagađamo određene rečenice kakve nam tumaraju u glavi. Da vam ja dam moj vlastiti primjer kada sam probao da pravim eksperimente sa takvom zaprekom, odmah mi na um pade rečenica — »Pošla koka na pazar, ukaljala nožicu«. Brzo izbrojah slova, ali, nažalost bješe ih 30. Previše! A šta misliš za »Čistoća je pola zdravlja?« Ne može, sad ih je 2 više. A šta misliš »Bio jednom jedan car« ili »Snijela koka jaje«. Moraš da pišeš što misliš i da brojiš slova. Drugog načina nema. Ja bih mogao da dam logično objašnjenje ovim mojim umotvorinama, a tako biste isto i vi mogli, kad biste pravili takav eksperimenat, ali badava. Možeš možda provesti čitav život a da ne nađeš podesnu rečenicu od 19 slova da započneš svoju knjigu. Ali naš »autor« Muhammed, pogodi »metu« i to »posred čela«. Ne smijemo smetnuti sa uma da mi pretpostavljamo da je on bio genij nad genijama. On poče:

Bismillahi rrahmani rrahim

»U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA, MILOSTIVOGA.«

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ

Bismillahi rrahmani rrahim

»NAD NJIM JE DEVETNAEST«

(Kur'an 74:30)

Izbrojite slova (u arapskom tekstu), ima ih tačno DEVETNAEST: 19 x 1 = 19. Ja sam razdijelio slova da bih vam olakšao brojanje. Molim vas provjerite sami tu činjenicu prije nego što nastavite. Kako se to dogodilo? »Slučajno!«, naglo reče naš materijalistički skeptični prijatelj. Pošto nismo računali onih 5 prijašnjih »slučajnosti« (jer se sjećate da smo ih poklonili), mi ćemo se složiti sa našim prijateljem da ovo mo-

že da bude prva slučajnost. Ali zar nije Muhammed rekao — »Nad njim je devetnaest?«. »Na vas će se nametnuti devetnaest«, »Morat ćete se suočiti sa devetnaest«. Jest, to je rekao, ali protivnik rezonuje da Muhammed nije valjda mislio da bude tako doslovan u toj svojoj prijetnji.

Recimo da je Muhammed opet rekao sam sebi: »Ova prva rečenica sa 19 slova je previše laka za mene — sad ću ja udesiti tako da se svaka riječ u toj mojoj prvoj rečenici ponovi u mojoj knjizi, tačno toliko i toliko, a da će taj broj biti DJELJIV SA 19. Da bismo utvrdili da li je naš autor uspio u tom ogromnom poduhvatu, mi bismo morali staviti Kur'an kroz kompjuter[4]). Nemamo vremena ni strpljenja da stalno listamo kroz Kur'an, list po list, da bismo izbrojali svaku riječ i svako slovo.

Pa hajde da ispitamo te podatke koji su prošli kroz kompjuter. Prva riječ što znači »IME«, nalazi se 19 puta u Kur'anu (19 x 1 = 19). Kako se to dogodilo? Protivnik veli: »Slučajnost«. U ovoj našoj novoj listi slučajnosti ovo je sada druga. Prvi puta u vašoj listi »slučajnosti« bilo je MOGUĆE, ali sigurno drugi puta je NEVJEROVATNO! Ipak, hajde da upitamo kompjuter koliko se puta riječ što znači »BOG«, nalazi u Kur'anu? Za čas izlazi odgovor »2698«. Izvadite vašu računaljku i podijelite sa 19. 19 x 142 = 2698 je rezultat kao suza. Kako se to dogodilo? Opet »slučajno«? »Da«. Pa zar ne vidiš da počinje da biva NEMOGUĆE?! Hajde da vidimo slijedeću riječ ER-RAHMAN »NAJMILOSTIVIJI«. Koliko puta? Odgovor je 57 (19 x 3 = 57). Kako se to dogodilo? Da, opet. E mora biti ČUDO! Slijedeća riječ ER-RAHIM, što znači »NAJMILOSTIVIJI«. Koliko puta? Odgovor je 114 (19 x 6 = 114). Kako se to desilo? »S-l-u-č-a-j-n-o« je dosadan odgovor, i jedva se čuje. Mogućnost da se ovo dogodi je više nego ČUDO. To je izvan moći čovjekove, čak i izvan Muhammedove.

Zadnja riječ »NAJMILOSTIVIJI« se nalazi 114 puta, a toliko tačno ima sura u Kur'anu, kao da su lijepo raspodije-

---

[4]) Doktor Rešad Halifa od ISLAMIC PRODUCTIONS, 5087. Pima Street, Tucson, AZ, 85712, USA, je to već učinio. Vidi njegovu knjigu »THE PERPETUAL MIRACLE OF MUHAMMED« (VJEČITO ČUDO MUHAMMEDOVO) 200 stranica. Ista se može dobiti od ISLAMIC BOOK CENTRE, 41 Madressa Arcade, Durban.

ljene po jedna za svaku suru. Ne moramo da budemo geniji da dođemo do zaključka da Muhammed nikako nije mogao sve to izraditi bez naobrazbe, bez olovke i papira, bez kompjutera i kalkulatora.

Ali da bi Knjiga bila od Boga mora da posjeduje neki dokaz njene istinitosti. Svaki pravi dokumenat mora da sadrži pečat kao potvrdu odakle potječe. Pozivka ili sudbeni nalog ima svoj očiti pečat. Putna isprava ima ispupčeni pečat, tako da niko ne može zamijeniti sliku. Da bi se tačno poznalo da je Kur'an od Boga, onda i on bi isto tako trebao da ima Božiji pečat. I ima ga! Formula

Bismillahi rrahmani rrahim

»U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA, MILOSTIVOGA«

Da li on bio napisan, kao što je ovdje, u pravoj liniji, ili u formi monograma ovaj pečat može da bude napravljen od drveta, gume ili metala. Za 114 sura mora biti 114 pečata, jedan za svaku kur'ansku suru. Čak i ko ne zna arapski, može dosada da prepozna ovaj Božiji pečat na početku svake kur' anske sure, ali čudnovato je to da ga na početku 9-e sure nema. Sada se stvara problem. Ima 114 sureta, a samo 113 pečata, a 113 nije djeljivo sa 19. Međutim, autor se zarekao da ćemo se »suočiti sa 19«.

Bismillahi rrahmani rrahim

TAČAN BROJ KOLIKO SE PUTA NALAZI SVAKA RIJEČ IZ OVE GORNJE FORMULE U KUR'ANU:

19 PUTA (19 x 1)

ISM ZNAČI »IME«

2698 PUTA (19 x 142)

ALLAH ZNAČI »BOG«

57 PUTA (19 x 3)

ERRAHMĀN ZNAČI »NAJMILOSTIVIJI«

114 PUTA (19 x 6)

ERRAHĪM ZNAČI »NAJMILOSRDNIJI«

30. NAD NJIM JE DEVETNAEST

(Kur'an 74:30)

114 PEČATA

114 SURA

Bismillahi rrahmani rrahim

»U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA MILOSTIVOGA«.

ALI ŠTA JE SA SUROM BR. 9?

PRIMJEĆUJETE JEDNU IZNIMKU, NEMA BISMILLE NA POČETKU SURE 9

AT-TEWBA (POKAJANJE)

1. Obznana od Allaha i Njegova
Poslanika onim mnogobožcima
s kojima ste zaključili ugovore:

2. Putujte po svijetu još četiri
mjeseca, ali znajte da Allahu
nećete umaći i da će Allah nevjer-
nike osramotiti.

3. I proglas od Allaha i Njegova
Poslanika ljudima na dan velikog
hadža: »Allah i njegov Poslanik ne
priznaju mnogobožce«. Pa ako se pokajete,
to je za vas bolje; a ako
se okrenete, znajte da Allahu nećete umaći!
A nevjernike obraduj kaznom nesnosnom.

SAD SE STVORIO PROBLEM:

114 SURETA, A SAMO 113 BISMILA
A 113 NIJE DJELJIVO SA 19.

SAD JE U PITANJU:

»A NAD NJIM JE DEVETNAEST«

Ljepota i estetska vrijednost jednog čina se sastoji u tome da se u tome činu problem savlada glatko, pa bilo to u akrobatici, aerobatici, akvabatici ili matematici. Prvo stvoriš problem, pa ga onda riješiš. Ali kako se uopće pokazao problem u 9-oj suri? Zapravo, sura br. 9 je poznata pod imenom sura »Tewba« što znači »Pokajanje«. To je ultimatum dat mušrikima, koji su upravo prekršili ugovor što su ga svečano napravili sa muslimanima. Treba obratiti pažnju da na kraju ajeta br. 3 Allah kaže:

»A NEVJERNIKE OBRADUJ
KAZNOM NESNOSNOM.«

Kad Bog daje tako strašnu opomenu, onda se ne priliči započeti ajet sa lijepom zaštitnom molitvom milosti i smilovanja. U ljudskim odnosima normalno je da ako jedna stranka jednostrano prekrši svečano obećanje ili ugovor, da ne bi oštećena stranka slijedila običaje finoće kada opominje ili predaje ultimatum. Ne počinje se ovako: »Ja sam vrlo dobra srca, velikodušan i milosrdan ali ću ti zavrnuti šiju ako mi ne vratiš moj novčanik!« To je vrlo pametno i logično objašnjenje, ali to ne rješava naš problem — 114 SURETA a 113 BISMILLETA.

Bismillahi rrahmani rrahim

Ukratko rečeno, nedostaje nam jedan »PEČAT«. Naš autor, (Allah, a ne Muhammed), nije zaboravio tu činjenicu. Pazi kako će riješiti taj problem koji je sam Sebi napravio! Kao neki vrhunski matematičar, koji stvara probleme da nas zapanji svojom sposobnošću u njihovom rješavanju.

POGLAVLJE 7

ČOVJEK NIJE AUTOR KUR'ANA

U ajetu 29. sure 27. (Neml) počinje na najvještiji način iskaz o mudrom Solomonu (Sulejmanu), i Belkisi, kraljici od Sabe. Ne samo da je Solomon bio svjetski čovjek i pametan; on je također bio jedan od Božijih poslanika. U susjednoj zemlji je vladala milostiva kraljica i bila vladarica prosvijećenog naroda, ali ona i njen narod su bili mušriki po vjeri — obožavatelji Sunca. Solomon joj piše sa samilošću za nju i za duhovnu dobrobit njezinog naroda. Ona dobiva to pismo. Dobro ga je proučila i ocijenila, ali kako privoljeti svoj narod da prihvati Solomonov poziv u vjeru u jednoga Boga? Ona dobro poznaje psihologiju svoga naroda. Ako glavni poglavari njenih podanika ne prihvate odmah taj poziv, poslije bi joj strašno teško bilo da ih ponovo nagovori. Zato ona priprema audijenciju, poziva svoje ministre, i ovako im kaže:

29. »O velikaši, — reče ona — meni je dostavljeno jedno poštovanja vrijedno pismo.«

30. Od Sulejmana i glasi: »U Ime Boga, Općeg Dobročinitelja, Milostivog!«

31. Ne pravite se većim od mene, i dođite da mi se pokorite! (Božijoj Volji)

(Kur'an 27:29—31)

Jednim majstorskim potezom genija naš Autor uspješno namiruje 114 »PEČATA«, vješto umećući »Bismillah« u sredini sure. U isto vrijeme on dovršava svoje druge mnogobrojne objektive i to u samo tri ajeta.

Sura 27

NAML. (MRAVI)

Bismillahi rrahmani rrahim

»U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA MILOSTIVOGA«.

TĀ, SīN.

OVO SU AJETI KUR'ANA I KNJIGE JASNE

29. »O VELIKAŠI, — REČE ONA —
MENI JE DOSTAVLJENO JEDNO
POŠTOVANJA VRIJEDNO PISMO.«

30. OD SULEJMANA, I GLASI:
»U IME BOGA, OPĆEG DOBROČINITELJA
MILOSTIVOG«

31. NE PRAVITE SE VEĆIM OD
MENE I DOĐITE DA MI SE POKORITE.

(KUR'AN 27:29—31)

I TAKO NAMIRUJE U AJETU BR. 30

(A) 114 pečata (Bismilla)
(B) 19 riječi »ISM«
(C) 2698 riječi »ALLAH«
(D) 57 riječi »ERRAHMĀN«
(E) 114 riječi »ERRAHīM«

»NAD NJIM JE DEVETNAEST«

Sa ovom Bismillo u suri »Neml« Autor:

1. Dobiva 114-i pečat, tako da su jednako raspodijeljeni — jedan za Svaku od 114 sura Kur'ana.

2. U isto vrijeme instruira »vladare na zemlji« da ne budu drski i oholi. Čak i kao vladari oni moraju upravljati poslovima u ZAJEDNIČKOM SPORAZUMU (Kur'an 42:38), i trebaju psihološki pripremiti svoje podanike da prihvate Objavu.

3. Da, kad pišeš, piši kao da si u prisustvu svoga »BOGA OPĆEG DOBROČINITELJA, MILOSTIVOG«, koji je Svjedok svim tvojim mislima i ciljevima.

4. Čak i kad jedan zemaljski vladar piše jednom drugom vladaru, čak da je ne znam kako moćan on to mora učiniti sa poniznošću pred Bogom. I

5. Čineći sve ovo, naš Autor također dovršava:

(a) 19 »ISM« riječi u Kur'anu

(b) 2698 »ALLAH« riječi u Kur'anu

(c) 57 »ER-RAHMAN« riječi u Kuranu

(d) 114 »ER-RAHIM« riječi u Kur'anu

Bez ovoga jednoga »PEČATA« u sredini 30-og ajeta, nedostajala bi nam po jedna od svake ove riječi, a isto tako bi nam nedostajao jedan čitav pečat u 9-oj suri. Da li možete zamisliti da jedan stanovnik pustinje, prije hiljadu i četiri stotine godina, bez ikakvog znanja, bez olovke i papira, za dvadeset i tri godine vodi računa »u svojoj glavi, napamet«, o broju svake »Allah« riječi u Kur'anu, povrh svega drugoga što smo dosada vidjeli? I onda da se »odmorio sedmi dan« kad je vidio da je 2698 djeljivo sa 19? Izgleda da ovaj čovjek Muhammed, ako je to radio, nije mogao ni imao vremena ništa drugo raditi cijelog svog života, i da je imao čitavu vječnost na raspolaganju, da bi izradio te svoje matematske jendadžbe. Naprotiv, on je bio najzaposleniji čovjek u istoriji. Pogledajte navod La Martina na strani 29, u odnosu na mnogobrojne uloge Muhammeda. Njegovi neznabožni sunarodnjaci su se žestoko opirali njegovim reformama; Židovi,

hrišćani i munafici Medine — svi su oni išli za tim da unište njega i njegovu vjeru: on je imao pune ruke posla. Da li je i pored svega toga imao vremena da vodi računa o broju riječi? Kako možemo biti tako naivni? Zar su sve ovo bili puki slučajevi?

Dosada smo se jedva dotakli Muhammedovih matematskih divota. »Njegova« knjiga — Kur'an je jedinstvena knjiga u više pogleda. Ja kao običan čovjek vam mogu ukazati na tuce jedinstvenih kvaliteta ove Božije knjige. Ne sumnjam da vam učen čovjek može ukazati na još puno više. Pošto smo gornje radili sa matematskog gledišta, sad ćemo to opširno razraditi.

Kur'an je jedina knjiga na zemaljskoj kugli u kojoj se nalaze, na početku nekih poglavlja, izvjesni »inicijali« ili »šifrirana slova«, ili na arapskom, »Mukatta-at« — što znači skraćena slova. Ovi inicijali — šifrirana slova, na prvi pogled izgleda, da nemaju nikakvog značenja. Od 28 slova u arapskoj abecedi, tačno pola od njih se nalazi u ovim kur'anskim inicijalima. Ovih 14 slova sačinjavaju 14 raznih kombinacija. Ovih 14 kombinacija se ponavljaju u Kur'anu u 29 sura. Ako saberemo 14 »inicijala« i 14 »kombinacija« sa 29 sura, dobit ćemo iznos od 57, koji je djeljiv sa 19 (19 x 3 = 57). Kako se to dogodilo? Opet »slučajno?« Nemoj biti dijete!

A ako ponovo pogledamo svih 14 inicijala, mi ćemo odmah primijetiti da se svaka od ovih 14 raznih kombinacija sastoji od jednog, dva, tri, četiri ili pet slova. Ako razmotrimo suru koja ima »samo jedno slovo«, upast će nam u oko sura 68, koja je zadnja sura u uobičajenom rednom broju koja ima »inicijal«, iako je to bila prva sura sa »inicijalom«, koja je bila objavljena Muhammedu. Ona ima slovo »n« ili »nun« na početku sure El-Kalem. Za neka naučna tumačenja ovoga kur'anskog inicijala, vidi komentar od Abdullah Jusuf Alije, bilješka broj 5592. Ali pošto smo pronašli broj »19« kao podesan ključ u našem otkriću čudesne prirode Kur'ana, zašto ne bismo pokušali da izbrojimo slovo »n«, koje je zapravo prvo slovo u suretu 68. Dobili smo 133 »n«. Podijelite sa 19. Ako vam je pri ruci računaljka, vrlo je lako. Rezultat je 7. 19 x 7 = 133. Ali ne morate meni vjerovati; ako hoćete da se zadovoljite izbrojite vi sami sve »nun-ove«. To čineći duhovno ćete se ushititi. Jedva će vam uzeti 5 minuta. Kako to da je 133 »n« tačno djeljivo sa 19? Nije potrebno ni odgovoriti.

Ima još 2 sure u kojima je inicijal koji se sastoji od samo jednog slova. To su sura »Kāf« br. 50 i sura »Sād« br. 38. Također, imaju 2 sure koje imaju »kaf« kao zajednički nazivnik, a to su sure 50 i 42. Sūra br. 50 počinje sa »kaf«, i ona se izove»Kaf«. Isto tako pogledajte suru »Aš-Šura« (42), koja ima kombinaciju od 5 slova, a zadnje od tih je »kaf«. Ako saberemo sve »ha« i »mim«, »ajn«, »sin« i »kaf« dobit ćemo sveukupni iznos od 570 (19 x 30). Naš Autor opet pogađa metu! I to tačno u centar! Postaje sve kompliciranije! Ali daj da se držimo jednog slova — »kaf«, zajedničkog nazivnika u surama 42 i 50. Zašto da jašemo na pet konja, kao u cirkusu, kad nismo dovoljno vješti ni na jednome?

Vi ćete zapaziti da mi ovdje radimo sa čisto fizičkim činjenicama, u što se može uvjeriti svako ko ima oči i vidi, i ko zna da broji. Može lično da ispita ovo ČUDO, i da se osvjedoči lično, da ovu Svetu knjigu nije sastavio čovjek. Ne treba znati arapski jezik da biste se osvjedočili o ovoj činjenici koja pobuđuje strahopoštovanje. Nema pogađanja ili nagađanja ili ikakvog drugog tumačenja. Jednostavno traži »glavu sa 2 tačke«. Izbrojte glave. Sūra 50. ima 57 (19 x 3) tih »glava« i sura 42. također ima 57 (19 x 3) tih »glava«. Je li to ikako ljudski ili mehanički moguće? Poslije ćemo pitati elektronski kompjuter.

Gornje 2 sure koje imaju u sebi »kaf«, sadržavaju 114 »kaf-ova«, tj. 19 x 6. Može se komotno pretpostaviti da »kaf« predstavlja Kur'an, jer »k« (kaf) je prvo slovo od riječi Kur'an, a ima ih 114 »kaf« ili »k«, a toliko je tačno sura u Kur'anu, znači za svako sure po jedan »kaf«! Drugim riječima Autor nam kazuje da je svako poglavlje Kur'ana samo Kur' an i ništa drugo nego Kur'an.

Uzet će vam samo nekoliko minuta da izbrojite ove kafove u svakoj ovoj suri. Vi ćete se fizički osvjedočiti o čudesnoj prirodi Kur'ana. Hafizima, tj. onima koji znaju Kur'an napamet, ja kažem, prebrojte ove »kaf-ove« u glavi, napamet, i vidite hoćete li moći da ih saberete. Ako nakon nekoliko puta ne uspijete, onda ćete uvidjeti kakav je to ogroman poduhvat. Da je naš Poslanik tako računao i izračunavao, morao bi to raditi u glavi, jer nije znao da čita i piše (Kur'an 7:157).

•

Čak i nadnaravni genije bi naišao na neke poteškoće da bi postigao taj zadatak. Pravi Autor nije naišao ni na kakve poteškoće, ali prije nego se iko zaleti da zaključi da je to jedna velika »SLUČAJNOST«, ili da je to izradio neki duhovni KOMPJUTER, On, (Autor) nam na svaki mogući način dokazuje da je neka veća Pamet od ljudske bila umiješana u ovaj posao. Evo jedne pretpostavke: kad je naš Autor završio u svojoj glavi ove 2 sure koje u sebi imaju ove »kaf-ove« (ako je to bio Muhammed), da bi bio siguran, on bi morao izbrojati sve (»kaf-ove«) i podijeliti ih sa 19, i ako bi to bilo djeljivo sa 19, onda bi tek mogao da to diktira svojim pisarima. A kad već jednom izdiktira, ne može se više vratiti nazad. Tako je običavao.

Recimo da je Muhammedu uspjelo sa suretom 42, sa 57 (19 x 3) »kaf-ova«, ali recimo da je u suretu 50. na svoje zaprepaštenje izbrojao 58, a 58 nije djeljivo sa 19. Sada, ili bi morao dodati još nekoliko ajeta, da bi dobio još 18 »kaf-ova«, da tako namiri još jednu garnituru od 19, ili bi morao oduzeti 1 »kaf«. Naravno da je ovo drugo lakše. Ali koji »kaf« da izbaci?

Na početku sure je »kaf«. Najlakše bi mu bilo da izbaci prvi »kaf«, i ne bi bilo problema. Ali, ne! Na ovome stubu mu stoji čitav sistem, s kojim nam se kaže da brojimo ove kur'anske »inicijale«, i da ih onda podijelimo sa 19, i otkrijemo djelo Sveznajućeg Matematičara. Da je u prošlih 14 vjekova izgubljena jedna jedina sura od ovih 114, onda i sam broj sura ne bi bio djeljiv sa 19. Dapače, da je i jedno jedino slovo (harf) od 14 slova, o kojima se radi u arapskoj abecedi bilo dodano, izbrisano ili podvrgnuto ikakvom premještanju, onda bi se čitav ovaj divno isprepleten matematski sistem raspao, i onda bi i Kur'an otišao istim putem kao i druga svjetska vjerska sveta pisma, koja bi jedva čekala da ih se PREPRAVI s vremena na vrijeme. Pravi Autor je zbilja održao Svoje obećanje:

»MI, UISTINU, KUR'AN OBJAVLJUJEMO;

I ZAISTA ĆEMO MI NAD NJIM BDJETI!«

(Kur'an 15:9)

Direktno, oko pola Kur'ana je obuhvaćeno u ovom prepletenom matematskom sistemu u 29 sura koje imaju »inicijale«, kao što se vidi u pregledu. Indirektno, čitava Božija knjiga (Kur'an), je slično zaštićena. Sjećate se 2698 riječi »ALLAH« u Kur'anu? Prosječno riječ »ALLAH« za 2 1/2 ajeta. Da je samo jedna jedina rečenica bila ili dodata ili izbrisana, čak i u ime Allaha, Allahov vlastiti zaštitni sistem bi se raspao.

POGLAVLJE 8

MATEMATSKO ČUDO

Je li moguće da se ovaj najkompliciranije prepleten metod čuvanja i zaštite Kur'ana dogodi slučajno, pukim slučajem, da se tako »POTREFI?« Da li bi jedan nesvjesni kompjuter mogao stvoriti ovo čudo »čistoće stila«, Mudrosti i Istine«, kao što to velečasni Bosworth-Smith misli? Autor Kur'ana nam na sve moguće načine pokazuje da Njegova Knjiga nije »slučaj«, nego da je produkt Svjesne Pameti. On ostavlja tragove, tako rekući »otiske prstiju«, po kojima ćemo mi otkriti Njegovu Moćnu Ruku.

Da je ikakav ljudski autor poduzeo jedan takav nadnaravan zadatak da napiše knjigu kao što je Kur'an, on bi u najmanju ruku oklijevao da pokuša savladati ono što je nemoguće savladati. Svevišnji Bog je lako mogao riješiti ove probleme, bili oni stvarni ili namjerno napravljeni i da nam ne dadne znaka o Svome nenapornom »naporu«; ali On hoće da nam svrati pažnju da je to svjesno učinjeno. On nam dokazuje da: ako je ljudsko biće napisalo Kur'an, i da, ako je sve išlo kako treba, još bi uvijek ostao jedan posebni »kaf«. Jer, nakon što bi napisao 2 sure što imaju u sebi »kaf« i nakon što bi izbrojao te »kaf-ove«, suočio bi se sa 115 »kaf-ova«, a ne sa 114 kao što ih sada ima. Da je Muhammed bio njihov autor, onda možemo zamisliti kakve bi posebne poteškoće morao da ima da sastavi suru u glavi, jer on nije znao ni čitati ni pisati. Kad bi ih zamislio u glavi, onda bi ih morao i zapamtiti. Možete li zamisliti kako je teško zapamtiti nepisane riječi koje niste nikad vidjeli ni čuli, koje vam se dik-

tiraju! Kad je Božiji poslanik bio spreman da diktira neki dio Kur'ana, on bi pozvao svoje pisare i počeo bi da »recitira«, kao da čita iz knjige (Kur'an 29:48), činilo se kao da ga je napamet naučio.

Pretpostavimo, na trenutak, kao i skeptik, da je Muhammed »postigao« gore navedeni nemogući čin, i onda dodao kafo-ove u obje sure koje u sebi imaju »kaf-ove«, i onda vidio da ih ima 115, i podijelio sa 19, i da mu je preostao 1 »kaf«, koji je morao izbaciti prije nego što počne diktirati. Najlakše bi mu bilo da izbriše prvi »kaf«, ali iz već spomenutih razloga on ga je morao zadržati. Slijedeći »kaf« se nalazi odmah iza toga u slijedećim riječima:

»TAKO MI ČASNOG KUR'ANA«

On je imao više od trideset drugih riječi istog značenja umjesto ove riječi »Kur'an« u samom Kur'anu. Riječ istog značenja kao »el-Kitab«, »el-Furkan«, »el-Burhan«, »el-Zikr«, »et-Tenzil« itd., i niko se ne bi dosjetio šta je Autor učinio, ali on hoće da dokaže da »kaf« (»k«) predstavlja riječ Kur'an, kao što bi »D« predstavljalo riječ »Doboj«. Naš Autor je perfekcionista. I tako će nastaviti da traži »kaf-ove« u svojoj »glavi«, tako da bi ih mogao odstraniti. Oko ajeta br. 13. u suri 50. nailazi na najveću grupu »kaf-ova«. Tačno ih je pet. On mora izbaciti jedan od ovih. Hajde da pogledamo 50. suru, i da pročitamo ajeta 12, 13. i 14. Ovdje imaju samo 4 »kaf-a«. Da, ali bi ih trebalo biti 5. Vi pitate »Da li to znači da je Kur'an izmijenjen«? Moj odgovor je: »Ne!« »Pa onda kako objašnjavate vaše protuslovne izjave?« Evo ovako: Autor — Bog ili »Muhammed« je imao namjeru da ova 3 ajeta sadrže 5»kaf-ova«. — Ključ je u ajetu 13. Pogledajte u tačkama zaokruženoj riječi »Ihvanu Lut« (Braća Lutova). Trebalo je da bude »Kaumu Lut« (Narod Lutov). Zašto »Kaumu Lut«? Zato što je Autor stalno opisivao narod Lutov riječima »Kaumu Lut«, »Kaumu Lut«, 12 puta kroz čitav Kur'an, na raznim mjestima. Zašto bi ih Autor, koji nikad nije promijenio naziv tog odurnog naroda, koji je bio uništen zbog svojih neprirodnih požuda, nazivao »trinaesti« put, u »trinaestom« ajetu, riječima »Ihvanu Lut« (Braća Lutova). Autor, koji vam

može dati 3 riječi istog značenja u 2 ajeta, kao u ajetima 12 i 13, da bi opisao »grupu ljudi«, i čak da dočara pojam »naroda«, bez ikakvog pridjeva, taj je isti koji se držao te nepromjenljive fraze

»Kaumu Lut«. (Narod Lutov).

Svaki pažljivi čitalac bi primijetio mijenjanje formule u ajetu br. 13. Da je to pisao čovjek, a znajući ljepotu upotrebe istoznačnih različitih riječi, a ipak je ostao dosljedan jednoj te istoj riječi, čitavo tuce puta, prirodno bi ponovio »Kaumu Lut«, i namirio bi na 13, pa kud je otišla krava, nek ide i tele. U tom slučaju bilo bi 58 (kaf-ova) i suri (Kaf), a 58 nije djeljivo sa 19. Zar nije rečeno: »Morat ćete se suočiti sa devetnaest«?

»NAD NJIM JE DEVETNAEST«

Ima samo još jedna sura koja ima »inicijal« koji se sastoji od jednog slova (harfa), a to je sura Sād, 38-a. Treba napomenuti da, kao u surama gdje se pojavljuju inicijali »kaf« i »nun«, ti »inicijali« se ne prevode, te tako isto »sad« ostaje »sad« u suretu 38. Ni jedan prevodilac se ne usuđuje da im odredi značenje. Tumačenje da, ali prijevod, ne! Po milosti Božijoj mi danas vidimo vlastiti Božiji matematski plan koji garantira i štiti Božiju Riječ od izopačenja. Tako jednostavan sistem i tako se lako može provjeriti — čak i dijete ga može shvatiti! Pa kako je bilo moguće da naši veliki komentatori — stari i moderni — promaše ove očevidne i nepobitne činjenice? Lako je na to odgovoriti: — Nije bilo vrijeme zrelo za to. Nije mu bilo došlo vrijeme!

Sa surom 38. još dvije druge sure dijele isti zajednički nazivnik »sād«. To su sure 7. i 19. Gdje se u kombinaciji sa »inicijalima« nalazi više od jednog slova, sve bismo ih izbrojali i vidjeli bismo da su djeljivi sa 19, ali ovdje se nas tiče samo »sād«, koji je zajednički nazivnik 3 sure. Sveukupno ih ima 152 »SAD«. Tačno djeljivo sa 19 (19 x 8).

Treba napomenuti da naš Autor nije zainteresiran samo za jedno pojedinačno slovo kao što je gore navedeno. Primijetićete da se u suri 7. radi o četiri slova, a u suri 19. o pet slova. Zajedno sa surom 38. u ovoj garnituri slova, on nosi

pobjedu sa svih 10 slova. Brojte ih, ili ih umetnite u kompjuter, tome čudu nema kraja! Je li ovo sve bilo kao odgovor na molitvu Muhammedovu? On je stalno molio Boga: »Allahu! Povećaj moje znanje! Allahu! Povećaj moje razumijevanje! Allahu! Povećaj moje čuđenje!«

U SURI 7 »ELIF, LAM, MIM, SAD«.

U prvoj suri od »garniture« o kojoj diskutiramo, tj. suri 7. nalazimo još jedan ključ, takorekuć tragove »otisaka prstiju« božanskog Autora. U ajetu 69, osmotrite riječ »bestaten«. Primijetit ćete da je napisano sa »sad«, ali iznad toga »sad-a« ima jedan mali »sin«, da bi nam se kazalo da, iako je napisano »sad«, moramo ga čitati kao »sin«. U jeziku Arapa, kojih ima oko sto milijuna, i u njihovim mnogobrojnim dijalektima, nema riječi »bestaten« koja se piše sa »sad«. Arapski jezik je fonetski jezik (kako se piše, tako se čita). Kod nas se čita kako se piše, a ne kao u engleskom, gdje se izgovara najf a piše se »Knife«, ili »filozofer« a piše se »philosopher«. Zašto je onda upotrebljeno drukčije pisanje riječi »bestaten?«

Kažu da je Božiji poslanik Muhammed kada je diktirao gornji ajet 69., i došao do te riječi »Bestaten«, rekao pisarima da mu je Džebrail (Gabriel) kazao da se napiše ovako »bestaten«, tj. sa »sad«, o oni su tako i napisali sa »sad« i tako je ostalo kroz hiljadu i četiri stotine godina. Sad se postavlja pitanje, zar Muhammedovi pisari nisu znali pravilno pisati? I te kako su znali pisati.

Vidjet ćete u 2:247 da je ta ista riječ »bestaten« napisana sa »sin«. Ako su je ovdje znali pravilno napisati, zašto su je drukčije napisali u 7:69? Dakle, nema razlike u značenju da li se riječ piše sa »sin«, ili sa »sad«. To je tačno, isto kao engleska riječ »docile«, da li je napisana »dosile« ili »docile«, značenje ostaje isto; »circle ili »sircle« značenje se ne mijenja. Ali zašto mu je Džebrail (Gabriel) uopće rekao da se baš tako napiše ta riječ?

Više od hiljadu godina Kur'an je prepisivan rukom i prenošen s koljena na koljeno, s oca na sina. Nije bilo štamparija preko hiljadu godina od Objave Kur'ana. Svi učeni i pismeni

ljudi, dok su prepisivali Kur'an rukom, kad su došli do 2:447, su automatski napisali riječ »bestaten«, bez ikakvog napora u prijepisu, jer je jezik fonetski. Ali kad su ti isti pismeni ljudi došli do 7:69, svaki od njih je morao biti zbunjen od »pogrešnog« pisanja te riječi. Možda je njegov otac ili djed pogriješio? Ne! On se nije usudio da izmijeni pisanje te riječi, jer ju je Božiji melek tako diktirao. I tako je ostalo. Nijedan jedini primjerak od tolikih milijuna primjeraka koji su prepisani rukom, nema »ispravljenu« riječ. Da se našao kakav »pametnjaković«, i da si je uzeo slobodu, što je sasvim prirodno, i da je korigirao, odnosno ispravio tu Božiju Riječ, nama bi tačno bio manje jedan »sad« u 3 sure koje sadržavaju inicijale »sad«, imali bismo samo 151 »sad«, a 151 nije djeljivo sa 19.

Kako možeš odoliti a da se ne pokloniš i ne ostaneš zapanjem i ne pomoliš se takvome Autoru, Svemogućem, Sveznajućem Bogu, koji je svugdje u univerzumu, koji nam daje sve više i više znakova da Ga prepoznamo? Zaista, On je ispunio svoje obećanje:

»MI, UISTINU, KUR'AN OBJAVLJUJEMO
I ZAISTA ĆEMO MI NAD NJIM BDJETI!«

(Kur'an 15:9)

Svaka kur'anska sura koja ima na početku »inicijale« slijedi isti ovakav divni i zaprepašćujući uzorak. Izbrojte koliko »inicijala« ima u surama i podijelite sa 19, i bez izuzetka izlazi uvijek broj koji je djeljiv sa 19! Ko je imao vremena i sposobnosti da izmisli ovakav zapleten matematski sistem? Sigurno nije Muhammed, koji je bio najzauzetiji čovjek u istoriji. Možda bi cinici htjeli da mi vjerujemo da je Muhammed imao kompjutere sakrivene u pijesku i da je programirao Kur'an preko kompjutera na toj matematskoj bazi. Ja, naprimjer, bih radije prihvatio tu teoriju, nego li da je Muhammed, koji je, kao i svaki drugi čovjek, od krvi i mesa, bio u stanju da izumi jedan takav zamršen i prepleten matematski sistem, koji se uklapa jedan u drugi, da bi zaštitio svoju »pronicavost« od izopačenja.

Ova rasprava je tek početak vanrednog otkrića. A onima koji žele da dublje istražuju ovaj predmet ja srdačno preporučujem knjigu i magnetofonsku vrpcu od dra Rešada Halife, koje se mogu dobiti od »Islamic Tape Library«, 318 Sayani Centre, 165 Grey Street, Durban, South Africa. Ja sam lično dužnik doktoru Halifi što mi je otvorio oči ovim predmetom. Neka mu Allah podari dug život da može nesebično da služi ciljevima islama.

Ali prije nego što završimo sa ovim matematskim čudom, dozvolite mi da vam predstavim moj posljednji nacrt od »Mukattaat«, a radi se o surama koje imaju kombinaciju »Elif, lam, mim«. Jednostavno napišite na komad papira informaciju koju sam pojedinačno poredao u tablice, i provjerite rezultate. Prepustite kompjuterima ili elektronskim mađioničarima, neka oni broje sva slova, slovo po slovo. Vi samo provjerite rezultate koji su u tablicama. Odmah ćete se uvjeriti u gigantsku prirodu tog natčovječanskog truda koji se pogrešno pripisuje Muhammedu. »Elif-a« »lam-a« i »mim-a« u ovih 8 sura ima ukupno 26.676, što je strahovito veliki broj. Nevjerovatno je pretpostaviti da je Muhammed brojao kroz 23 godine i podijelio ovaj strahoviti broj u glavi i da se zadovoljio istom onda kad je dostigao rezultat koji iznosi 19 x 1404! Ali još je čudnije to da on nikome nije rekao o svojim gigantskim matematskim sposobnostima — čak ni Ebu-Bekru, svome prisnom prijatelju i drugu, čak ni svojoj ženi, hazreti Aiši. Uopće to nije sebi pripisao sve do smrti. Šta mislite zašto? (Jer nije ni on znao!)

POGLAVLJE 9

PREDVIĐANJE I ISPUNJENJE

Pri ovim činjenicama, pred kojima staje mozak, moramo zaključiti da nikakvo ljudsko biće, čak ni ljudska zajednica, sa svim našim kompjuterima i kalkulatorima nije mogla duplicirati ovu Svetu knjigu — ovo čudo matematike — KUR'-AN, »Savršeno čudo svijeta«. Ako vam ostaje još ikakav tračak sumnje da nije objavljen od Boga, zašto ne bismo upitati kompjuter?

Kur'an je prošao kroz kompjuter. Pročitajte knjigu od dra Rešada Halife »Vječno Čudo Muhammeda« (detalje vidite na strani 59-62). Pošto je umetnuo gore navedene matematske »slučajnosti« u kompjuter, upućeno je pitanje tom elektronskom vještaku, i to ovako: »KAKVE SU MOGUĆNOSTI DA BI SE NAPISALA JEDNA OVAKVA KNJIGA, KOJA BI SADRŽAVALA JEDAN OVAKAV ZAPLETEN SISTEM ŠTO SE UKLAPA JEDAN U DRUGI, I KOJI SE BAZIRA NA BROJU 19, I DA TO BUDE SLUČAJNO?«. Kompjuter je odgovorio »Mogućnost da se to slučajno dogodi je: Šest stotina i dvadeset i šest septilijuna prema 1!« Da bi se lakše razumjela ta ogromna cifra, napisat ćemo je u vidu brojke sa 42 nule: 626,000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000.000. Stalno se otkrivaju nove činjenice u Kur'anu na ovoj istoj bazi, tako da se broj protiv slučajnosti još više povećava.

Veličina ove brojke je još strahovitija nego li činjenica da je život na zemlji započeo slučajno, kako bi nas htjeli uvjeriti nevjernici. Jer da bi život počeo na zemlji, i da bi uspio da se održi, evo samo nekoliko »slučajnih« prethodnih uslova:

1. Zemlja mora biti nagnuta na svojoj osovini na 23 1/2 stepena.

2. Mora se okretati određenom brzinom.

3. Udaljenost od Sunca ne smije biti ni veća ni manja.

4. Mjesec također mora biti tako daleko kao što jeste.

5. Kombinacija gasova koji nas opkoljavaju mora biti u ovakvom razmjeru kakav jest, itd., itd.

Mogućnost za svaki ovaj čimbenik koji je potreban da bi život postojao i održao se, isto ovako kao što jeste, i to slučajno, mogućnosti protiv toga su u milijardama (milijarda ima 9 nula). Ali samo jedno obličje Kur'anskog Čuda protiv takve slučajnosti su septilijuni (septilijum ima 42 nule). A koliko još ima drugih obličja ove Božije Knjige Čudesne koja će se još otkriti?

Govorite prosvijećenim narodima svijeta, i to jezikom koji mogu lako razumjeti, jezikom »prave i tačne nauke« — matematikom. Pokažite im kur'anski matematski »sklop« čuda, s kojim je njegov Autor — Svemogući Bog — sačuvao Svoju knjigu od svih ljudskih spletkarenja, i izazovite te narode sa izazovom kur'anskog Autora:

»RECI: »KAD BI SE SVI LJUDI I DŽINOVI UDRUŽILI

DA SAČINE

JEDAN OVAKAV KUR'AN,

ONI, KAO ŠTO JE ON, NE BI SAČINILI,

PA MAKAR JEDNI DRUGIMA POMAGALI«.

(Kur'an 17:88)

•

Novi kur'anski pronalasci biće u stanju da postignu slijedećih pet učinaka:

1. Napravit će veliku preneraženost u srcima neprijatelja islama.

2. Ubijedit će iskrene Židove i kršćane, svijet kao što je Jules Masserman i Michael H. Hart, koji imaju dobro mišlje-

nje o islamu, da je izvor Muhammedove Objave Svemogući Bog i da je Časni Kur'an nepogrešiva Božija Riječ, perfektno sačuvana.

3. Ojačat će i okrijepiti vjeru muslimana koji već vjeruju da je Kur'an Božija Riječ.

4. Odstranit će sve sumnje iz srca muslimana, i iskrenih »Sljedbenika Knjige«.

5. I konačno, izvrći će licemjerce i hipokrite kazni kao bijedne fanatike. Njihovo je odredište džehenem, koji je Svemogući Bog pripremio za one koji namjerno odbacuju Njegovu Uputu.

Na koncu, ja se ponizno molim da Allah obdari najodabranijim blagoslovima našeg svetog Božijeg poslanika Muhammeda (a. s.), i da nadahne muslimane da budu vrijedni Njegove milosti i časti.

AMIN!

»A ALLAH ĆE SIGURNO NAGRADITI ZAHVALNE.«

(Kur'an 3:144)

EVO JOŠ NEKOLIKO OTKRIĆA U POSLJEDNJE VRIJEME:

1. Prva sura koja je objavljena, to je sura »Al-Alaq« (br. 96), je 19-ta od pozadi Kur'ana.

2. Gornja sura »Al-Alaq« se sastoji od 19 ajeta.

3. Isto tako se sastoji od 285 slova (harfova), a 285 = 19 x 15.

4. Kad se melek Džebrail pojavio s Kur'anom prvi put, on je objavio istorijsku izjavu na početku sureta »Al-Alaq«, do kraja ajeta br. 5. Ovih 5 ajeta se sastoje od tačno 19 riječi.

5. Kad je Džebrail došao drugi put, objavio je nekoliko prvih ajeta sure »Al-Qalem« (Pero, br. 68), do kraja ajeta br. 9. Ovih 9 ajeta se sastoje od 38 riječi (19 x 2).

6. Kad je Džebrail došao treći put, objavio je nekoliko prvih ajeta sure »Al-Muzzemmil (br. 73), do kraja ajeta 10. Ovih 10 ajeta se sastoje od 57 riječi (19 x 3).

7. Kad je Džebrail pošao četvrti puta, objavio je prva ajeta sure »Al-Muddessir« (Br. 74) tačno do samog broja 19 (ajet 30).

8. Kad je Džebrail došao peti put, on je donio prvu potpunu suru, to je »Al-Fatiha«, koje počinje sa PRVOM KUR'ANSKOM IZJAVOM, 19 SLOVA, »BISMILLAHIR-RAHMANIR-RAHIM (na arapskom). Prema tome, ovih 19 slova je objavljeno direktno poslije spominjanja broja 19 u suri »Al-Muddessir«. Ovo pokazuje na očitu vezu između broja 19 u suri »Al-Muddessir, tj. 19 slova (harfova) u prvom kur'anskom ajetu i ovog čudesnog sistema koji se bazira na broju 19.

9. Kao što je prije spomenuto, BISMILLAH nedostaje u suri Et-Tewba (br. 9). Da se nađe to BISMILLE mi samo treba da počnemo brojati sure, počevši sa tim »Et-Tewba« kao br. 1, zatim sure Junus kao br. 2 i tako dalje. Kad dostignemo br. 19, vidjet ćemo da smo se našli na suri »En-Neml« (br. 27), koja sadrži posebnu BISMILLU. Prema tome, red sura kakav se danas nalazi u Kur'anu je originalni Božanski propisani red.

10. Broj riječi između 2 Bismille u suri »En-Neml« je 342, a to je 19 x 18.

11. Kur'an sadrži mnogo brojeva (kao na primjer: »Pozvali smo Musa-a 40 noći«; »Stvorili Smo 7 nebesa«; itd.). Pronašli smo da se brojevi u Kur'anu spominju na 285 mjesta (19 x 15).

12. Ako saberemo svih tih 285 brojeva (po njihovoj vlastitoj brojčanoj vrijednosti), dobijamo iznos od 174.591 = 19 x 9.189.

13. Čak i kad izbacimo one brojeve koji se ponavljaju, tj. ako uzmemo jedan broj da predstavlja samo taj broj, nalazimo da im ima 162.146 = 19 x 8.534.

14. Svojstvo koje je jedinstveno Kur'anu je da 29 sura imaju na početku »kur'anske inicijale«, koji na prvi pogled ne znače ništa. Ovaj fenomen se ne nalazi ni u jednoj drugoj knjizi. Pronađeno je da ovi kur'anski inicijali sadrže veći dio ovog čudesnog brojčanog sistema koji se bazira na broju 19. Prvi znak te veze je činjenica da 29 sura imaju na početku

kur'anske inicijale, i broj slova (harfova) o kojima se radi je 14, a broj kur'anskih inicijala je također 14. Prema tome, kad saberemo 29 (sura) + 14 (slova — harfova) + 14 (kombinacija), rezultat je 57 (19 x 3). (Ovo je već opisano u knjizi).

15. Svemogući Bog nas uči u 8 sura, da kur'anski inicijali »SADRŽE KUR'ANSKO ČUDO«. Tih 8 sura su: 10, 12, 13, 15, 25, 27, 28 i 31 (u prva dva ajeta od svake te sure). Treba zapaziti da Kur'an upotrebljava riječ »Ajet« i da označi »Čudo«. Riječ »ajet« ima mnoga značenja, a jedno od tih značenja je »Čudo«. Treba također zapaziti da se riječ »mu'džiza«, koja normalno znači »Čudo« nikako ne pojavljuje u Kur'anu. Tako je Kur'an pogodan za sve generacije. Tako, prijašnje generacije (prije otkrića značaja ovih kur'anskih inicijala), su razumjele da riječ »Ajet« u 8 spomenutih sura je značila »Ajeta«, dočim generacije poslije otkrića, znaju da riječ »Ajet« ovdje znači »Čudo«.

Ova upotreba riječi sa više značenja je samo po sebi čudo.

16. »TA« i »HA« u suri »TA HA« (br. 20), ima 342 (19x18).

17. »JA« i »SIN«, u suri »JASIN«, ima 285 (19x15).

18. »HA« i »MIM«, u 7 sura koje imaju ove inicijale, tj u surama 40, 41, 42, 43, 44, 45 i 46, ima 2.166 (19 x 114).

19. »ELIF«, »LAM« i »RA«, u surama, koje imaju ove inicijale, plus »RA« u suri 13, koja ima ovaj inicijal, ima 9.709 (19 x 511).

20. »TA« i »SIN«, u surama koja imaju bilo koji od ovih inicijala, a to su sure 20, 26, 27, 28, 36 i 42, ima 494 (19 x 26).

21. »TA«, »SIN« i »MIM«, u surama koje imaju bilo koji od ovih inicijala, ima 9.177 (19 x 483).

22. »ELIF«, »LAM«, »MIM« i »RA«, u suri Al-Rad, (broj 13) koja ima ova četiri inicijala, ima 1.501 (19 x 79).

23. »ELIF«, »LAM«, »MIM« i »SAD« u suri Al-A'raf (br. 7), koja ima ova 4 inicijala, ima 5.358 (19 x 282).

24. »KAF«, »HA«, »JA«, »AJN« i »SAD«, u suri Meryem (br. 19), koja ima ovih 5 inicijala, ima 798 (19 x 42).

25. »HA«, »MIM«, »AJN«, »SIN« i »KAF«, u suri Eš-Šura (br. 42), koja ima ovih pet inicijala, ima 570 (19 x 30).

26. »ELIFA«, u svih 13 sura, koje imaju »ELIF« kao inicijal, a to su sure: 2, 3, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 29, 30, 31 i 32, ima 17.499 (19 x 921).

27. »LAMOVA«, u 13 sura, koje imaju »LAM« kao inicijal (istih 13 sura gore navedenih), ima 11.780 (19 x 620).

28. »MIMOVA«, u 17 sura, koje imaju »MIM« kao inicijal, (sure: 2, 3, 7, 13, 26, 28, 29, 30, 31, 32, 40, 41, 42, 43, 44, 45 i 46, ima 8.683 (19 x 457).

29. Sura br. 110, En-Nasr (»Iza džāe«) je posljednja sura koja je u cijelosti objavljena. Ona se sastoji iz tačno 19 (devetnaest) riječi.

Prema tome, vidi se, da SVI kur'anski inicijali, bez izuzetka, učestvuju u ovom čudesnom brojčanom sistemu Kur'ana. Treba spomenuti da se ovaj brojčani sistem, isto kao i Kur'an, proteže u komplikovanosti, od vrlo jednostavnog, koji je pogodan običnom svijetu sa najnižom školom, do vrlo zamršenog sklopa, koji se može riješiti samo pomoću elektronskog kompjutera, i pogodan je za najobrazovaniji svijet.

Neosporna je činjenica da ovaj brojčani sistem predstavlja pravi fizički dokaz da je Kur'an Božija Knjiga i da nam je došla perfektno sačuvana.

Na kraju, umoljavaju se svi čitaoci da izvrše svoju dužnost i da šire vijest o ovome čudu na svaki mogući način.

S A D R Ž A J